SALA DE LECTURA

CITIŢI ÎN PAGINA A VI-A:

Interviul acordat de preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU, TELEVIZIUNII FRANCEZE

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6556 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 17 IUNIE 1970

ŞANTIERE ALE MUNCII PATRIOTICE

In judeţul Hunedoara s-au deschis 7 şantiere de muncă patriotică ale tineretului, cuprinzînd sute de elevi din şcolile profesionale şi licee, care s-au înrolat în activitatea de înlăturare a distrugerilor provocate de furia apelor încă din prima zi de vacanţă. De la grupul şcolar profesional al Combinatului siderurgic Hunedoara 100 de viitori siderurgişti au plecat să ajute la reconstrucţia drumului Haţeg-Nalaţi. Peste 50 de elevi ai şcolilor profesionale din Hunedoara şi Simeria, lucrează alături de alţi muncitori la fabrica de cărămizi din Pricaz. Tot aici vor lucra în seriile următoare colegi de ai lor de la şcolile profesionale din Petroşani şi Lupeni şi de la liceul teoretic şi economic din Orăştie. Zeci de elevi din Brad şi Gura-Barza participă la confecţionatul cărămizilor, prefabricatelor din beton şi placajelor ceramice la unităţile producătoare de materiale de construcţie din Vaţa şi Crişcior.

După BĂTĂLIA CU APELE, a urmat BĂTĂLIA CU TIMPUL

ÎN POFIDA CALAMITĂŢILOR NATURALE CARE S-AU ABĂTUT ASUPRA LOR, CONSTRUCTORII TERMOCENTRALEI DE LA MINTIA ÎŞI MENŢIN ANGAJAMENTUL

Reţin o secvenţă dintr-o discuţie purtată la o şedinţă a comandamentului central avută cu mai multe luni în urmă pe şantierul Termocentralei de la Mintia. Un inginer susţinea că angajamentul luat de a pune grupul al doilea în exploatare cu 10 zile mai devreme faţă de planul de stat, adică la 20 iunie, este nerealizabil.

— Nicăieri în ţară, argumenta el, n-au fost puse în exploatare la interval de numai 6 luni, două grupuri de generatoare (termenul de comparaţie se referea la grupul nr. 1 predat la 30 noiembrie). La celelalte termocentrale între o predare şi alta s-au scurs 1—2 ani.

Interlocutorii săi n-au fost de acord. Cunoscînd rezervele care puteau fi valorificate, au considerat că sarcina pe care şi-au asumat-o poate fi realizată. În calcule au inclus fiecare minut bun de lucru pe care l-au considerat un depozitar virtual al unor importante valori materiale. Lunile scurse de atunci le-au confirmat previziunile. Lucrările avansau în ritm rapid, devansînd graficele de execuţie, fiecare zi care-i apropia de termenul fixat le dădea speranţe, le întărea certitudinile. Cînd erau siguri de reuşită, au primit însă lovitura apelor. S-a produs dezlănţuirea aceea a Mureşului, vijelioasă şi ucigaşă care mă-

ALEXANDRU BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a V-a)

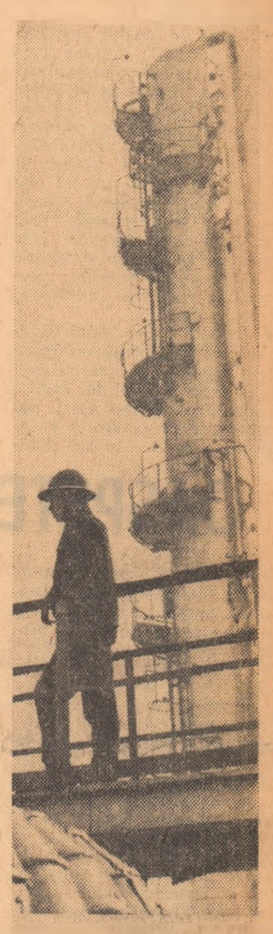

Pe malul Argeşului, la Piteşti, se ridică mîndru Combinatul petrochimic.

Vizita în Franţa a preşedintelui NICOLAE CEAUŞESCU, continuă sub semnul cordialităţii şi stimei reciproce

A doua zi a vizitei în Franţa a preşedintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceauşescu, a cuprins un program dens, bogat în manifestări, care au evidenţiat în continuare atmosfera de cordialitate, preţuire şi stimă reciprocă ce caracterizează raporturile dintre România şi Franţa, dintre popoarele celor două ţări.

Căldura cu care conducătorul statului român a fost înconjurat încă de la sosirea sa pe pămîntul francez, nenumăratele manifestări de consideraţie şi respect venite din partea oficialităţilor Franţei, dovezile de simpatie ale populaţiei Parisului evidenţiază că această vizită este o acţiune politică ce va contribui la întărirea relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre popoarele român şi francez şi, totodată, o contribuţie la crearea pe continentul european a unui climat de pace şi securitate.

Este ceea ce subliniază aproape în unanimitate şi ziarele franceze, şi nu numai cele franceze, din alocuţiunea preşedintelui Ceauşescu în care se arată că în lumea actuală sînt multe probleme spinoase care-şi cer rezolvarea, că România şi Franţa sînt, deopotrivă, animate de dorinţa de a se ajunge la lichidarea focarelor de tensiune şi război, pentru asigurarea pe continentul european a condiţiilor care să permită dezvoltarea liberă a tuturor naţiunilor, conform dorinţelor şi aspiraţiilor lor.

În schimburile de opinii pe care le-am avut cu publicişti francezi, cu trimişi ai unor agenţii de presă, aceştia relevă semnificaţia unor manifestări cuprinse în programul de vizite şi contacte al preşedintelui român. Ei aveau, astfel, în vedere, pe lîngă alte elemente relevante, numărul mare al reprezentanţilor diplomatici acreditaţi la Paris care au ţinut să prezinte omagiile lor, luni după-amiază la Quai d'Orsay, preşedintelui Nicolae Ceauşescu. Într-adevăr, o jumătate de oră şefului statului nostru i-au fost prezentate peste 100 de persoane, ambasadori sau însărcinaţi cu afaceri din ţări ale Europei, Americii de Nord şi Americii Latine, Africii şi Asiei. Am remarcat prezenţa ambasadorilor Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, Statelor Unite ale Americii, Argentinei, Angliei, R.A.U., Ceylonului, Indoneziei, Indiei şi ai multor altor state. Este acesta un act politic de o însemnătate particulară şi care pune, la rîndu-i, în evidenţă gradul înalt de cunoaştere a ţării noastre, a realizărilor ei, a politicii ei externe, care, după cum ni s-a declarat şi aici, este considerată o politică activă, consecventă de pace, inspirată din dorinţa sinceră de colaborare între popoare, în baza respectării normelor şi principiilor unanim recunoscute ale dreptului internaţional.

Sînt comentate, de asemenea, ca oglindind preţuire şi consideraţie onorurile rezervate de conducătorii Franţei preşedintelui român. Într-adevăr, dineul oferit luni seara de preşedintele Pompidou la palatul Marele Trianon în cinstea tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi a soţiei sale a fost o mărturie grăitoare în acest sens. În marea curte de onoare, străjuită de masive porţi poleite în aur, înalţii oaspeţi români au fost întîmpinaţi cu ceremonial militar, de preşedintele Pompidou şi soţia, d-na Pompidou. Palatul, o construcţie remarcabilă, este celebru nu numai prin frumuseţea-i arhitectonică, ci şi prin rolul politic pe care l-a jucat în istoria Europei. Aici a fost semnat, după primul război mondial, tratatul de pace cunoscut sub numele de Tratatul de la Trianon dintre România şi fostul stat austro-ungar, document internaţional care a consfinţit de drept marele act al unirii Transilvaniei cu România de la 1 decembrie 1918.

Moment solemn la Ambasada română: preşedintele Nicolae Ceauşescu înmînează preşedintelui Georges Pompidou, ca un simbol al prieteniei româno-franceze, „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I.

Dineul a reunit cele mai remarcabile personalităţi ale vieţii politice franceze şi a constituit un cadru propice în care şeful statului român a venit în contact nemijlocit cu conducătorii Franţei. A fost, de asemenea, un prilej pentru oficialităţile ce-l însoţesc pe preşedintele român de a stabili contacte fructuoase, de a deschide dialoguri utile cu personalităţi oficiale franceze.

Un fapt întrutotul remarcabil este considerat la Paris spectacolul prezentat în cinstea şefului statului român la străvechiul şi impunătorul teatru Ludovic al XV-lea din istoricul castel al Versaillesului. Aici, la Versailles, în acest colţ al Franţei încărcat de istorie, a avut loc un mare spectacol. Mare prin faptul în sine: sînt foarte rare ocaziile cînd acest lăcaş de cultură — teatrul lui Ludovic al XV-lea, vechi de trei secole — îşi deschide porţile. Se aflau în sală membrii guvernului francez, deputaţi ai Adunării Naţionale, remarcabile personalităţi ale vieţii publice, scriitori, poeţi, cunoscuţi oameni de ştiinţă, o parte din tot ce are mai reprezentativ capitala Franţei. Feericul cadru al Versailles-ului a fost fericit întregit de ambianţa de epocă pe care organizatorii s-au străduit să o reînvie. Preşedintele român şi soţia sa au fost conduşi la teatru prin lungile culoare ale palatului, printre şirurile de dragoni vestimentaţi în alb-roşu, cu chipiuri strălucitoare, printre majordomi îmbrăcaţi în livrele verzi şi purtînd peruci ca în epoca Regelui Soare. A fost o seară de aur oferită de Franţa în onoarea României.

Filmul vizitei pe care o întreprinde în Franţa preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, se află în primele secvenţe, remarcabile prin încărcătura de sensuri pe care o încorporează şi cărora, dincolo de cîte am consemnat, li s-au adăugat, între timp, altele, li se vor adăuga pînă la viitorul reportaj încă altele.

Sub aceleaşi auspicii, sub semnul aceloraşi semnificaţii profunde s-a desfăşurat şi cea de-a doua zi a vizitei în Franţa a preşedintelui Nicolae Ceauşescu.

(Continuare în pag. a II-a)

La Arcul de Triumf, preşedintele Nicolae Ceauşescu semnează în Cartea de aur. Este un volum masiv de pagini în care şi-au aşternut semnătura înalte personalităţi ale lumii contemporane.

CONVORBIRILE DINTRE PREŞEDINTELE GEORGES POMPIDOU ŞI PREŞEDINTELE NICOLAE CEAUŞESCU

În cursul dimineţii de marţi, în cea de-a doua zi a vizitei şefului statului român în Franţa, a avut loc, la Palatul Elysee, o nouă întrevedere între Georges Pompidou, preşedintele Franţei, şi Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

În timpul convorbirii dintre Georges Pompidou şi Nicolae Ceauşescu au fost abordate probleme ale colaborării şi cooperării franco-române; cei doi şefi de stat au trecut, totodată, în revistă principalele probleme ale vieţii internaţionale.

Convorbirea dintre preşedintele Franţei şi preşedintele Consiliului de Stat al României, care a durat o oră şi un sfert, s-a desfăşurat într-o atmosferă deosebit de cordia-

ÎN CUPRINSUL ZIARULUI

• Toate eforturile pe frontul recoltei!

(Un reportaj de pe ogoarele judeţului Arad, în pagina a V-a).

Personalizarea culturii

de GEORGE IVAŞCU

O MANIFESTARE de autentică intelectualitate, într-o ambianţă de veritabil climat spiritual, au constituit **„Zilele culturii călinesciene"** desfăşurate la 5, 6 şi 7 iunie, în municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Toţi participanţii, de la veteranul atît de activ acţiuni culturale, Victor Eftimiu, la ingenuul Marin Sorescu, au fost de acord că în cele trei zile petrecute în fostul Oneşti au trăit actul de cultură la scara pe care arhitectul Ioanide o visa în atît de entuziastele — dar cît de lucide! — proiecţii ale spiritului său cu totul dăruit noii Renaşteri a umanităţii, cea a socialismului.

Aici — în această cetate industrială ridicată în plin secol XX pe o vale a Trotuşului ce părea etern cufundată în patriarhala legendă — au venit oameni de o anume calificare tehnică, de un anume nivel intelectual, din toate părţile ţării. Unii au stat doar cîţiva ani şi apoi au plecat; alţii, însă, cei mai mulţi, au rămas, au întemeiat familii şi spaţiul lor vital a făcut ca an de an să ia aspectele de civilizaţie ale unui oraş modern, construit funcţional, pentru cei — acum — 20 000 de locuitori. Osmoza şi omogenizarea socială a acestor constructori de nouă orînduire este prin ea însăşi semnificativă: o unitate a progresului şi totodată a dezvoltării naţiunii socialiste.

Beneficiar al „noului val" a fost nu numai ceea ce se cheamă astăzi „Grupul industrial petrochimic", ci şi cultura în sensul pe cît posibil nefrustrat al cuvîntului. Noul oraş şi-a construit nu numai o cuprinzătoare Casă de cultură a sindicatelor, cu o bogată şi la zi bibliotecă, cu sală de spectacole şi concerte, cu o alta de conferinţe, dar şi o vastă, frumoasă librărie, cu largi vitrine se cheamă „G. Călinescu", — aşa cum alte librării, în alte oraşe, se cheamă „M. Sadoveanu", „George Coşbuc" sau „I. L. Caragiale". Numai că aici acest nume a căpătat acea polivalenţă necesară care face din autorul **Istoriei literaturii române** un adevărat patron spiritual al oraşului, unde el a poposit mai multe zile şi căruia i-a consacrat o „cronică a optimistului".

Scenariul de „cultură călinesciană" a fost generos ca spirit, dar echilibrat în timp, selectiv şi variat, deşi unitar ca finalitate: seară de evocări, urmată a doua zi de o veritabilă sesiune ştiinţifică, iar aceasta încă potenţată ca nivel de o întîlnire cu ingineri, tehnicieni, specialişti ai Complexului industrial; apoi seară de autografe la librăria cu numele geniului tutelar, a treia zi, în plin aer, în parcul oraşului, recitalul „Poetul în cetate" rotunjind manifestarea.

Aşadar, care e secretul acestui fenomen de cultură?

Mai întîi, nu altul decît acela că el se petrecea într-un perimetru de nouă civilizaţie, cu o apetenţă de intelectualitate într-adevăr contemporană. Adică vie, activă, directă. În al doilea rînd, faptul că — în contextul unei asemenea întîlniri spirituale scutită de şabloane şi făţărnicii de rutină — organizatorii s-au învins pe ei înşişi revelîndu-şi ce e creator, deschis, uman. Invitaţii, desigur, au avut, în aceasta, meritul lor. Dar, mai presus, ne place să credem că însăşi personalitatea, atît de prezentă încă, a lui G. Călinescu, atmosfera de elevaţie întreţinută în jurul acestei personalităţi de către entuziaştii locali, răspînditori ai culturii, — o asemenea concepţie şi asemenea metode explică reuşita.

Altfel spus, succesul unor autentice acţiuni culturale în sfere de largă şi durabilă eficienţă implică acel proces de personalizare, de opţiune manifestă în jurul unei mari, iradiante întruchipări a geniului naţional, opţiune care, la rîndu-i, înlesneşte celor care o slujesc a avea şi profila ei înşişi personalitate.

Plauzibilă.

VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN FRANŢA

CEREMONIA DE LA ARCUL DE TRIUMF

Marţi, ora 9,55. Preşedintele Nicolae Ceauşescu, însoţit de primul ministru francez, Chaban Delmas, părăseşte Palatul Ministerului Afacerilor Externe, reşedinţa rezervată conducătorului statului nostru, şi se îndreaptă spre Arcul de Triumf, unde, la Monumentul soldatului necunoscut, va avea loc ceremonia depunerii unei coroane de flori.

Coloana de maşini urmează, pînă la un punct, acelaşi drum pe care l-a parcurs preşedintele Nicolae Ceauşescu în prima parte a vizitei de luni: Podul Alexandru al III-lea, Avenue Winston Churchill, Piaţa Clemenceau. Din nou, aşadar, se traversează Sena pe cel mai frumos dintre podurile pariziene, din nou se trece prin faţa celor două lăcaşuri ale artei, din nou pe lîngă statuia lui Clemenceau, această personalitate ilustră a istoriei moderne franceze.

Precedată de motocicliştii îmbrăcaţi în pitoreşti uniforme de cavalerie — tunică cu căptuşală roşie răsfrîntă, pantaloni albi şi eghileţi aurii, dar fără chipiu cu panaş, ci cu obişnuita cască a motocicliştilor de gardă — coloana de maşini se înscrie pe Avenue des Champs Elysees.

Întreagă această mare arteră a Parisului este drapată de tricoloruri franceze şi române. Din zece în zece metri, drapelele de stat ale Franţei şi României unduiesc maiestuos în ridicarea vîntului uşor al dimineţii. Prin înrudirea culorilor, prin dispunerea lor asemănătoare, cele două steaguri aflate unul alături de celălalt zugrăvesc o înrudire de origini, o istorie cu năzuinţe apropiate, o vocaţie comună în lumea contemporană spre pace, colaborare şi securitate. Fapt subliniat de simpli cetăţeni, de presă, de opinia publică franceză.

Pe Champs Elysées, coloana oficială este întîmpinată cu simpatie şi căldură de mii de parizieni care adresează înaltului oaspete român semne de salut. Unităţi militare dispuse de o parte şi de alta a marii artere dau onorul şefului statului român.

Arcul de Triumf. La coborîrea din maşină, preşedintele Ceauşescu este întîmpinat de Michel Debre, ministrul apărării naţionale al Franţei, de Henri Duvillard, ministrul foştilor combatanţi şi victimelor de război, de generalul de armată Andre Meltz, guvernatorul regiunii militare a Parisului. În jurul marii piaţe, numeroşi locuitori ai Parisului îşi manifestă calde simpatii faţă de şeful statului român. Într-o ambianţă solemnă, în faţa flacării sacre ce pîlpîie în memoria soldatului necunoscut, se desfăşoară ceremonialul. Comandantul gărzii de onoare prezintă raportul, după care se salută steagul şi se trece în revistă compania de onoare a gărzii republicane. La mijlocul acesteia, preşedintele Nicolae Ceauşescu se opreşte ascultînd imnurile. În faţa plăcii sacre, preşedintele Nicolae Ceauşescu este salutat de preşedintele Comitetului flăcării veşnice. Coroana purtată de doi ofiţeri români în uniforma de ceremonie este depusă de preşedintele Nicolae Ceauşescu pe Mormîntul soldatului necunoscut. La un semnal de salut executat de gornist, se păstrează un moment de reculegere. Sînt prezentate apoi pe rînd oficialităţi militare franceze, foşti combatanţi în primul şi al doilea război mondial, generali, amirali, şefi de stat major ai tuturor armelor. Preşedintele român semnează în Cartea de aur. Este un volum masiv de pagini prinse în coperte de fier şi în care şi-au aşternut semnătura personalităţi ale lumii contemporane. Întoarcem pagini şi citim nume ca Alexei Kosighin, Hubert Humphrey, Cevdet Sunay, Willy Brandt şi altele.

Se trece apoi prin faţa unui grup de cavaleri ai gărzii republicane din Paris, a membrilor Comitetului flăcării veşnice după care se salută din nou drapelul. Preşedintele Nicolae Ceauşescu strînge mîna comandantului gărzii de onoare şi apoi îşi ia rămas bun de la personalităţile franceze care l-au întîmpinat la sosire.

Condus de către primul ministru francez, Jacques Chaban Delmas, preşedintele Nicolae Ceauşescu se îndreaptă spre Palatul Elysée pentru convorbiri cu preşedintele Pompidou.

Arcul de Triumf. Omagiu la Mormîntul soldatului necunoscut, recunoştinţă eroilor care s-au jertfit pentru ideaturi scumpe ambelor popoare.

OASPETE AL MUNICIPALITĂŢII PARIZIENE

În onoarea preşedintelui Nicolae Ceauşescu, municipalitatea pariziană a organizat marţi, la Hotel de Ville, primăria Parisului, o festivitate.

Hotel de Ville — această clădire veche de secole — a împrumutat aer sărbătoresc. Impunătoarea faţadă a edificiului este bogat împodobită cu drapelele României şi ale Franţei, o gardă călare este aliniată la intrarea principală, personalul este îmbrăcat în ţinută de ceremonie.

Este ora 12,00. Preşedintele Nicolae Ceauşescu şi soţia sa, Elena Ceauşescu, sosesc la primărie. Aici, înalţii oaspeţi sînt primiţi de Etienne de Vericourt, preşedintele Consiliului Parisului, în prezenţa prefectului Parisului, Diebolt şi a prefectului Poliţiei capitalei, Grimaud. Este de faţă Raymond Marcellin, ministrul de interne al Franţei. Se pătrunde în marea sală a tapiseriilor. Aici, preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi soţiei sale îi sînt prezentaţi membrii Consiliului Parisului şi secretarii Prefecturii.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu semnează pergamentul care va păstra pentru totdeauna amintirea acestui moment solemn şi pe care scrie: „Aici, în această sală, domnul Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a fost primit solemn de către municipalitatea oraşului Paris, 16 iunie 1970".

După semnarea documentului de către preşedintele Ceauşescu, semnează notabilităţile capitalei franceze. Se intonează imnurile naţionale ale celor două ţări.

În imensa sală a primăriei, numeroase personalităţi ale vieţii publice franceze inconjoară cu cordialitate şi consideraţie pe şeful statului român.

Preşedintele Consiliului Parisului, Etienne de Vericourt, a salutat pe înalţii oaspeţi români.

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a răspuns apoi, mulţumind pentru cuvintele adresate.

Cît despre eforturile depuse pentru punerea în valoare a impresionantului dv. patrimoniu cultural, parizienii pot să-şi facă o idee vizitînd astăzi frumoasa expoziţie de comori ale artei vechi româneşti. Folosesc, de altfel, acest prilej spre a va mulţumi dv şi guvernului dv. pentru a fi pus la dispoziţia parizienilor comorile care sînt expuse la ora actuală la Muzeul municipal de la Petit Palais.

Astfel, România, cu bogăţiile sale naturale metodic valorificate, cu uzinele sale noi, cu resursele sale nu mai puţin preţioase pe planul calităţii umane posedă atuuri importante din care, sub impulsul dv., domnule preşedinte, ea pare să tragă foloase în modul cel mai judicios. Nimic nu ar putea să ne bucure mai multe ca aceste perspective deschise spre un viitor fericit şi, în numele Parisului, doresc poporului român prosperitate, libertate şi pace.

Cuvîntul preşedintelui Consiliului Municipal al Parisului, ETIENNE DE VERICOURT

Domnule preşedinte,

Atunci cînd mi-aţi făcut marea onoare de a mă primi la Bucureşti, acum cîteva zile, împreună cu membrii delegaţiei Adunării noastre în vizita la municipalitatea capitalei dumneavoastră, v-am asigurat că veţi fi binevenit în această primărie, unde astăzi am marea cinste de a vă întîmpina în compania doamnei Ceauşescu, căreia îi prezint respectuoasele omagii ale oraşului Paris.

Îmi este nespus de plăcut, domnule preşedinte, să vă pot exprima din nou, astăzi, în acest moment solemn şi memorabil pentru noi, bucuria noastră de a saluta în persoana dumneavoastră acest popor român faţă de care noi am resimţit întotdeauna cea mai vie simpatie, şi al cărui reprezentant eminent sînteţi dumneavoastră, datorită personalităţii dv., precum şi înaltelor responsabilităţi pe care le deţineţi.

Nu voi aminti aici în detaliu legăturile istorice care unesc ţările noastre, domnule preşedinte, şi ale căror străvechi rădăcini se află, fără îndoială, în originile lor latine comune: dacii, ca şi galii, au luptat cu vitejie şi au apărat independenţa lor naţională înainte de a primi de la Roma pecetea de nesters, aşa cum o dovedeşte limba dv., şi înainte de a îi asimilat ceea ce era mai bun în cultura romană printr-o sinteză originală, cu propriile lor tendinţe.

Vicisitudini, ei bine, ele nu au lipsit nici din istoria Franţei şi nici din istoria României — a spus mai departe vorbitorul — dar românii şi francezii au reuşit să le învingă rînd pe rînd, de-a lungul secolelor, prin energia lor, prin credinţa lor în ei înşişi, prin fidelitatea lor faţă de ceea ce constituie temelia personalităţii lor naţionale.

Iată de unde vin, cred, stima reciprocă pe care popoarele noastre şi-o poartă, prietenia spontană care s-a tradus, pentru a nu vorbi decît de ultimele generaţii, prin fraternitatea de arme care le-a apropiat în timpul primului război mondial şi prin rezistenţa lor paralelă în timpul celui de-al doilea război mondial faţă de fascismul hitlerist.

Şi cred că, din acest punct de vedere, este semnificativ faptul că eliberarea Bucureştiului şi a Parisului s-a situat în acelaşi moment, anume în luna august 1944.

Ştiţi cît am fost de zguduiţi de consecinţele inundaţiilor care au devastat o parte din ţara dv. şi cît de dornici sîntem să ajutăm prin diverse mijloace pe compatrioţii dv, pentru ca aceste urme să fie şterse, a spus primarul Parisului. Nenumăratele acte de civism şi de curaj ale concetăţenilor dv. sînt spre cinstea lor. Noi îi admirăm şi dorim fierbinte ca foarte curînd eforturile dv. atît de rodnice în scopul dezvoltării economice a României să poată să-şi urmeze mai departe fluxul, conform planurilor iniţiale. Această dezvoltare, această energie creatoare, aceste realizări frapează nu numai atunci cînd te afli la Bucureşti, dar şi în provincia românească, şi observăm această grijă a dv. de a moderniza cît mai rapid în mod echilibrat ansamblul ţării. Am putut să-mi dau seama de aceste fapte, cu ochii mei, ca şi concetăţenii mei francezi care, profesional sau ca simpli turişti, călătoresc din ce în ce mai frecvent la dv. şi care au posibilitatea să aprecieze în plus caracterul primitor şi vesel, precum şi mintea ageră a românilor.

Cuvîntul preşedintelui NICOLAE CEAUŞESCU

Domnule primar,
Doamnelor şi domnilor,

Doresc, mai înainte de toate, să exprim cele mai călduroase mulţumiri pentru această manifestare de simpatie şi stimă la adresa ţării şi poporului român.

Permiteţi-mi să vă adresăm cu acest prilej dumneavoastră şi, prin dumneavoastră, tuturor locuitorilor Parisului, salutul călduros, mesajul de prietenie al locuitorilor capitalei României socialiste, al întregului popor român. Aducem acest omagiu unui oraş care, prin aportul său la promovarea ideilor de libertate şi progres, la îmbogăţirea tezaurului artei, ştiinţei şi culturii universale, şi-a dobîndit un mare şi binemeritat prestigiu mondial. V-aţi referit, domnule primar, la vechile tradiţii de prietenie dintre popoarele român şi francez, la faptul că istoria a făcut ca poporul român şi poporul francez să se cunoască şi, de multe ori, să acţioneze împreună în lupta pentru progres. În mod deosebit doresc să menţionez că tradiţiile multiseculare ale marelui oraş Paris ne sînt familiare, multe pagini ale istoriei sale fiind legate, într-un fel sau altul, de însăşi istoria poporului român. De-a lungul anilor, oameni de seamă ai ţării noastre, militanţi patrioţi şi progresişti, personalităţi culturale şi ştiinţifice remarcabile s-au format la Paris, la şcoala celor mai bune tradiţii umaniste franceze.

În marile bătălii pentru progres social pe care le-au dus poporul Franţei şi parizienii, mulţi militanţi români s-au găsit alături şi şi-au vărsat sîngele atît în 1848, atît în timpul Comunei din Paris, cît şi în anii '40—44 — aşa cum mulţi cetăţeni francezi, unităţi militare franceze, au luptat pe pămîntul României pentru a ajuta la cucerirea independenţei sale. Astfel, trecutul istoric s-a împletit în mod armonios cu dorinţa de progres social, de pace şi de prosperitate a popoarelor noastre.

Ne bucurăm că astăzi relaţiile tradiţionale de prietenie s-au amplificat şi întărit, că în faţa ţărilor şi popoarelor noastre se află perspective tot mai largi de conlucrare multilaterală.

Deşi ne aflăm de puţin timp în oraşul dumneavoastră, ne-am putut convinge, încă o dată, că Parisul reprezintă o vie imagine a Franţei moderne în plină dezvoltare, că el evidenţiază preocupările edililor şi cetăţenilor săi de a împleti cît mai bine conservarea moştenirii trecutului îndepărtat cu exigenţele prezentului.

Am mai vizitat cu cîteva prilejuri Parisul. Trebuie să remarc că m-au impresionat schimbările înnoitoare care au avut loc în ultimii ani în capitala Franţei. Cu prilejul recentei vizite pe care aţi făcut-o la Bucureşti, aţi putut vedea, domnule primar, că şi capitala Republicii Socialiste România se află în plin efort de reconstrucţie şi modernizare, că ea oferă astăzi o imagine care nu mai poate fi alăturată în nici un fel celei de acum un sfert de veac. Ceea ce aţi văzut la Bucureşti şi în localităţile pe care le-aţi putut vizita în scurtul timp pe care l-aţi petrecut în România este o oglindă a marilor transformări care au loc în societatea românească, a succeselor pe care poporul român le obţine în făurirea noii orînduiri sociale, în dezvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei, culturii, în ridicarea bunăstării întregului popor, în crearea condiţiilor ca omul să se simtă cu adevărat stăpîn pe destinele sale, să beneficieze de tot ceea ce creează mai bun societatea.

Doresc să menţionez şi cu acest prilej că între Franţa şi România se dezvoltă relaţii de trainică colaborare în toate domeniile de activitate, că vizita pe care o facem în Franţa, discuţiile pe care le-am avut şi le vom continua cu preşedintele Pompidou şi alţi conducători ai Franţei evidenţiază atît dorinţa de a promova largi relaţii de colaborare şi cooperare multilaterală, cît şi dorinţa de a acţiona împreună pentru a asigura înfăptuirea năzuinţelor de securitate, de pace ale popoarelor.

În acest context, avem convingerea că există posibilităţi multiple ca relaţiile cu atît de frumoase tradiţii dintre cele două capitale ale noastre — Bucureşti şi Paris — să devină şi mai strînse, ca schimburile de valori materiale şi spirituale dintre ele să se ridice la un nivel şi mai înalt, contribuind astfel la mai buna cunoaştere reciprocă a popoarelor român şi francez, la cauza cooperării, păcii şi securităţii pe continentul european şi în lume.

Cu aceste gînduri, doresc să vă urez din inimă, dumneavoastră, tuturor parizienilor, prosperitate, noi succese în activitatea creatoare pentru dezvoltarea şi înflorirea frumoasei capitale a Franţei.

Vive l'amitié entre le peuple roumain et le peuple français!

★

Festivitatea de la Primăria Parisului a constituit o nouă şi grăitoare expresie a primirii deosebit de cordiale pe care Franţa o face preşedintelui român.

Preşedintelui Nicolae Ceauşescu îi sînt prezentate oficialităţi militare franceze, foşti combatanţi în primul şi al doilea război mondial, generali, amirali, şefi de stat major ai tuturor armelor.

DEJUNUL DE LA QUAI D'ORSAY

În onoarea preşedintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, şi a soţiei sale, Elena Ceauşescu, ministrul afacerilor externe al Franţei şi d-na Maurice Schumann au oferit marţi un dejun la Palatul Quai d'Orsay.

Palatul, care găzduieşte de la începutul secolului Ministerul Afacerilor Externe, devenit cartierul general al diplomaţiei franceze, are înfăţişare festivă. Ca şi cu o zi în urmă la Palatul Elysee, la Marele Trianon şi Castelul Versailles, în faţa monumentalei porţi, dragoni călări, în uniformă purpurie, cu coifuri aurii, împodobite cu panaşuri roşii, reînvie tradiţia marilor ceremonii din trecut. Pe străvechile ziduri ale Palatului sînt arborate tricolorurile celor două ţări, simbolizînd tradiţia unor legături fructuoase dintre cele două popoare.

Sosirea înalţilor oaspeţi este salutată cu onoruri militare.

În ciuda burniţei care a început să cadă spre amiază, o mulţime de parizieni au ţinut să asiste la această ceremonie pentru a saluta pe solii poporului român, cărora le adresează gesturi de caldă simpatie.

Şeful statului român şi soţia sa au fost întîmpinaţi pe peronul de onoare, străjuit, de asemenea, de soldaţi ai gărzii republicane, de ministrul afacerilor externe şi de soţia sa, care i-au condus apoi în „Salon de la Rotonde" unde au prezentat înalţilor oaspeţi pe invitaţii la dejun. Sînt membri ai guvernului, deputaţi, senatori, preşedinţi ai unor mari societăţi industriale, oameni de cultură, anunţaţi în mod solemn de majordomi îmbrăcaţi în ţinută de gală. Oaspeţii rămîn o clipă în pragul somptuosului salon, drapat de vechi goblenuri, în timp ce li se rosteşte numele şi rangul, şi apoi se îndreaptă spre preşedintele Consiliului de Stat pentru a-i prezenta omagiul lor. Şeful statului român, Nicolae Ceauşescu, răspunde cu cordialitate saluturilor ce îi sînt adresate, în prezenţa ministrului afacerilor externe al Franţei.

Printre invitaţi se află Edmond Michelet, ministrul de stat însărcinat cu afacerile culturale, Raymond Marcellin, ministrul de interne, Francois-Xavier Ortoli, ministrul dezvoltării industriale şi cercetării ştiinţifice, Jean de Lipkowski, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Jacques Chirac, secretar de stat la Ministerul Economiei şi Finanţelor, Jean de Broglie, preşedintele Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naţionale, Andre Monteil, preşedintele Comisiei pentru afacerile externe, apărării naţionale şi forţelor armate a Senatului, Lucien Neuwirth, preşedintele Grupului de prietenie „Franţa-România" din Adunarea Naţională, Jean-Louis Vigier, preşedintele Grupului de prietenie „Franţa-România" al Senatului, Michel Jobert, secretar general al Preşedinţiei Republicii, Marcel Diebolt, prefectul Parisului, Etienne de Vericourt, preşedintele Consiliului oraşului Paris, Olivier Wormser, guvernatorul Băncii Franţei, Robert Mallet, rector al Academiei Parisului, Paul Belmondo, preşedintele Institutului de studii române, Robert Hirsch, administrator general delegat al guvernului pe lîngă Comisariatul pentru energia atomică.

La dejunul oferit în cinstea preşedintelui Consiliului de Stat şi a soţiei sale au luat parte, de asemenea, Ilie Verdeţ, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, Ioan Avram, ministrul industriei construcţiilor de maşini, Gheorghe Cioară, prim-vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării, celelalte persoane care îl însoţesc pe şeful statului român în vizita sa în Franţa, precum şi ambasadorul ţării noastre, Constantin Flitan.

În cursul dejunului, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă cordialitate, au rostit toasturi ministrul afacerilor externe, Maurice Schumann, şi preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu.

Toastul ministrului afacerilor externe MAURICE SCHUMANN

Domnule preşedinte,

Iată că viaţa îmi aduce azi o adevărată satisfacţie, o recompensă — faptul de a vă primi aici, în calitatea mea de ministru al afacerilor externe. Îmi amintesc că, în 1965 — eram pe vremea aceea preşedintele Comisiei pentru afaceri externe din Adunarea Naţională şi, de altfel, am plăcerea să văd aici pe succesorul meu — am avut atunci onoarea să conduc în România o delegaţie parlamentară, pentru a pune jalonele unei politici de cooperare care urma să se realizeze în anii următori. Parcă îl aud şi azi pe dl. Maurer care mi-a spus: „Fiţi liniştit, totul va merge bine". După doi ani, cînd am fost din nou în România, dl. Maurer mi-a spus: „După cum vedeţi, totul a mers foarte bine". Şi, întorcîndu-mă la Paris, am putut să confirm acest lucru generalului de Gaulle.

În continuare, vorbitorul a spus: „În persoana dv., domnule preşedinte, noi salutăm astăzi România. Pentru ministrul de externe al Franţei prezenţa dv. relevă, mai mult ca oricare alta, semnificaţia pe care o au legăturile de prietenie în viaţa naţiunilor. Aş dori să adaug că aceste legături au fost întreţinute între noi de-a lungul istoriei prin simpatia pe care au ştiut să şi-o cîştige şi s-o cultive în Franţa diplomaţii dv. Cu doi ani în urmă, generalul de Gaulle făcea în România o călătorie istorică, de neuitat. Astăzi, este rîndul dv. să vizitaţi Franţa şi faceţi aici o vizită pe care noi am vrea-o cît se poate de fericită şi de strălucită, pentru că este vorba de România, pentru că este vorba de dv. şi pentru că noi considerăm — iertaţi-mă dacă spun că lucrul acesta este, într-un fel, natural — că această vizită pare a fi comandată de sentimentul pe care îl menţionam adineauri, precum şi de o necesitate. Vorbesc de necesitate pentru că întîlnirea aceasta este o întîlnire între prieteni, este, de asemenea, o întîlnire între două naţiuni care au multe lucruri să-şi spună una celeilalte şi pentru că aparţin amîndouă Europei şi sînt interesate în aceleaşi probleme.

După cum ştiţi, marea preocupare a Franţei este de a se ajunge la o soluţie pentru a se pune capăt diviziunii pe continentul nostru, diviziune depăşită şi sterilă în lumea de astăzi, unde totul ar trebui să îndemne popoarele Europei spre solidaritate, precum şi spre a deveni factori activi în dezvoltarea civilizaţiei. Pentru a ajunge să depăşim această diviziune, noi am dori să se instaureze între ţările europene, oricare ar fi puterea lor militară sau economică, indi-

(Continuare în pag. a III-a)

VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN FRANŢA

(Urmare din pag. a II-a)

ferenţ de regimul lor, de alianţele de care ele sînt legate, relaţii de încredere şi de cooperare, întemeiate pe principiul independenţei şi suveranităţii, neamestecului în treburile interne, pe un spirit de înţelegere şi posibilitatea pentru fiecare ţară de a urmări propriile ei căi de dezvoltare. Spre aceste obiective pe care generalul de Gaulle le-a trasat Franţei în dezvoltarea unei politici de apropiere şi înţelegere cu toate naţiunile din estul Europei, tind toate eforturile noastre. E cazul — mi se pare — să spunem că aceasta este şi politica României, iar noi ne bucurăm de acest lucru şi sîntem foarte fericiţi să vă felicităm.

Împreună cu aliaţii ei, România şi-a propus anul trecut să înceapă să rezolve problemele europene prin convocarea unei conferinţe. Dv. cunoaşteţi, domnule preşedinte, poziţia Franţei. Noi sîntem favorabili, nu avem nici un gînd ascuns şi nici o reticenţă faţă de această conferinţă. Singurele condiţii cărora noi o subordonăm şi care nu ni se par imposibil de atins sînt condiţiile succesului. Ca şi noi, dv. consideraţi că această conferinţă trebuie să aibă drept obiectiv de a reuni nu blocuri, ci naţiuni, în care trebuie să se dezvolte toate schimburile, de orice natură, fără a uita pe acelea care privesc oamenii, cultura şi ideile.

Pe continentul nostru noi dorim să întărim pacea. În punctele fierbinţi ale lumii am vrea să restabilim această pace, în special în Orientul Mijlociu şi în Asia de sud-est. Dorim să fim auziţi atunci cînd propunem ca dinamica consfătuirilor şi a negocierilor să se substituie stagnării, violenţei şi iluziilor soluţiilor de forţă.

Domnule preşedinte, între Franţa şi România nu există nici un contencios. Problemele care se pun între noi nu ne despart. Ele, dimpotrivă, ne apropie fiindcă sînt problemele cooperării în toate domeniile. Dv. aţi discutat despre aceste probleme cu domnul preşedinte al Republicii, cu membrii guvernului, iar membrii guvernului român care vă însoţesc studiază aceste probleme împreună cu colegii lor francezi, şi am avut şi eu plăcerea să discut despre aceste chestiuni cu domnul ministru Mănescu.

În lumea de astăzi, întîlnirea dintre Franţa şi România depăşeşte interesele ţărilor noastre, depăşeşte ceea ce ele pot beneficia, adică foloasele materiale şi de îmbogăţire intelectuală prin faptul că ele cooperează şi se cunosc mai bine. Întîlnirea dintre Franţa şi România este importantă pentru întărirea principiilor în viaţa internaţională, cărora şi noi şi dv. le sîntem ataşaţi. Ea este importantă pentru pace.

În acest spirit, ridic paharul în sănătatea dv. şi a doamnei Ceauşescu.

Toastul preşedintelui NICOLAE CEAUŞESCU

Domnule ministru,
Doamnelor şi domnilor,

Doresc, în primul rînd, în numele meu, al soţiei şi al colaboratorilor mei, să vă mulţumesc pentru minunatul dejun oferit de domnul ministru, pentru cuvintele spuse la adresa României, a relaţiilor de colaborare dintre ţările noastre.

Într-adevăr, ne putem felicita că între România şi Franţa s-au statornicit de-a lungul secolelor relaţii de strînsă colaborare. Aceste relaţii au căpătat în lumea de astăzi o nouă strălucire. Deşi România şi Franţa au orînduiri sociale diferite, ele au găsit căile de colaborare şi cooperare în multe, multe domenii de activitate.

Aţi vorbit, domnule ministru, de vizitele pe care le-aţi făcut în România, de discuţiile pe care le-aţi avut în România şi de vizita generalului de Gaulle. Într-adevăr, în ultimii ani au avut loc numeroase întîlniri între reprezentanţii ţărilor noastre; mulţi miniştri români au vizitat Franţa, inclusiv preşedintele Consiliului de Miniştri, mulţi miniştri francezi au vizitat România şi, în mod deosebit, în toate aceste schimburi a strălucit vizita generalului de Gaulle. Vizita pe care o întreprindem acum în Franţa este o continuare a acestor schimburi de vizite şi sînt fericit să constat, după două zile aproape de şedere în Franţa, că discuţiile purtate şi atmosfera generală în care se desfăşoară vizita îndreptăţesc pe deplin aşteptările noastre.

Desigur, sînt multe rezultate bune în relaţiile dintre ţările noastre în domeniul economic, tehnic, ştiinţific, cultural. S-au găsit căi pentru a dezvolta o cooperare în multe domenii de activitate.

V-aţi referit la faptul că nu există probleme contencioase între România şi Franţa. Trebuie considerat — ca să spun aşa — că aceasta corespunde adevărului în cea mai mare parte pentru că există un acumit contencios; cel puţin noi considerăm că nivelul relaţiilor dintre Franţa şi România, îndeosebi în domeniul economic, este sub posibilităţi şi sub dorinţele noastre. Dar considerăm că este un contencios care se poate rezolva pe cale paşnică, în sensul de a găsi căile ca relaţiile de colaborare şi cooperare între Franţa şi România să se ridice cel puţin la nivelul relaţiilor politice. În acest context, apreciez că discuţiile de pînă acum şi contactele între miniştrii români şi francezi vor fi încununate de rezultate bune.

În problemele căutărilor pentru înfăptuirea pe continentul european a unor relaţii noi, România şi Franţa se găsesc alături. Noi apreciem că sînt create condiţiile pentru a se ajunge la o conferinţă europeană, pentru a aşeza relaţiile dintre naţiunile de pe continentul nostru pe principiile respectului egalităţii, independenţei şi suveranităţii naţionale. E adevărat că trebuie să pregătim bine o conferinţă europeană, dar aceasta presupune nu să aşteptăm, ci să acţionăm; şi cu cît vom acţiona mai ferm cu atît vom obţine un succes mai mare în organizarea şi în rezultatele acestei conferinţe. Desigur, în Europa sînt multe probleme nerezolvate. O conferinţă nu le va putea soluţiona pe toate deodată şi nici nu trebuie să ne propunem acest lucru. Rezolvarea lor va trebui făcută în timp şi o conferinţă europeană care ar putea să adopte nişte hotărîri de renunţare la folosirea forţei în raporturile dintre statele europene, hotărîrea ca ele să decidă singure asupra dezvoltării şi colaborării, fără discriminări în domeniul cultural, ştiinţific şi tehnic, ar avea o importanţă deosebită pentru viitorul Europei şi ar deschide calea pentru soluţionarea şi a celorlalte probleme. În definitiv, de ce să nu realizăm şi în Europa, sub egida Naţiunilor Unite, eventual, un organism de colaborare permanent care să ajute colaborării dintre statele de pe continentul nostru. În acest spirit abordează România problema securităţii europene şi considerăm că aceasta corespunde intereselor tuturor naţiunilor de pe continent.

Sînt fericit să constat că, în obiectivul acesta, între România şi Franţa există o identitate de vederi, şi sperăm că şi în căile practice ne vom apropia, vom acţiona pentru realizarea conferinţei.

Şi România e preocupată de situaţia din Indochina, din Orientul Mijlociu, pentru că în lumea de astăzi orice conflict, orice încordare în relaţiile dintre state are repercusiuni asupra tuturor popoarelor şi o extindere a conflictului din Orientul Mijlociu sau escaladarea, cum se spune, în Indochina, afectează interesele tuturor statelor şi creează pericol pentru pacea întregii lumi. De aceea, noi apreciem necesar ca toate popoarele lumii să acţioneze pentru a se ajunge la lichidarea acestor focare de război, pentru rezolvarea problemelor din aceste zone pe calea tratativelor paşnice, care să asigure respectarea dreptului la independenţă şi suveranitate a tuturor popoarelor şi să dea dreptul fiecărui popor de a-şi hotărî dezvoltarea, fără vreun amestec din afară. În acest sens, este necesar ca trupele israeliene să fie retrase din teritoriile arabe ocupate şi să se păşească, într-adevăr, spre o colaborare bazată pe deplină egalitate în drepturi. În acest spirit acţionează România. Constatăm cu satisfacţie că şi poziţia Franţei merge în acelaşi sens. Iată de ce, ca şi în trecut, şi astăzi Franţa şi România se întîlnesc în preocupările pentru a făuri o lume mai bună şi mai dreaptă. Oricît de multe obstacole sînt pe această cale, noi sîntem convinşi că, acţionînd în acest fel, cooperînd strîns cu toate popoarele care doresc să realizeze o lume a păcii şi a libertăţii, vom obţine rezultate bune.

De aceea doresc să ridic acest pahar aici, la acest dejun, unde se află foarte mulţi diplomaţi, pentru a ura succes diplomaţiei în efortul de a lua locul armelor. Citeodată diplomaţii vorbesc mult, dar e mai bine să ascultăm glasul lor, decît pe cel al armelor.

Pentru o diplomaţie activă, în slujba păcii!

În sănătatea domnului ministru de externe, a soţiei sale, în sănătatea dv., a tuturor!

În timpul vizitei la sediul U.N.E.S.C.O., gazdele au subliniat contribuţia exemplară a României la activitatea acestui organism, iniţiativele ţării noastre în favoarea intensificării cooperării internaţionale.

LA UZINELE CARE COOPEREAZĂ CU „DACIA"

În cursul după-amiezii, preşedintele Nicolae Ceauşescu şi soţia, Elena Ceauşescu, au făcut o vizită la Uzinele „Renault" de la Flins, la 50 km de Paris.

În România, numele Uzinelor Renault evocă cooperarea acestei firme cu Uzina de autoturisme din Piteşti. Relaţiile dintre organizaţiile economice române şi franceze, dorinţa de a extinde acordurile încheiate între industria românească şi cea franceză, concretizată în realizarea în comun a automobilului „Dacia" demonstrează că politica de strînsă conlucrare economică promovată de guvernul român şi de guvernul francez este o politică rodnică menită să consolideze, pe baze trainice, tradiţionala prietenie româno-franceză.

Vizitarea uzinei a început la ora 16,15.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu şi soţia sînt întîmpinaţi, la intrarea în marea hală a preselor, de către Pierre Dreyfus, directorul general al Regiei naţionale a Uzinelor Renault, de alte persoane din conducerea uzinelor. Albin Chalandon, ministrul echipamentului şi locuinţelor al Franţei, îi însoţeşte pe oaspeţi în vizitarea uzinelor.

Într-o scurtă declaraţie acordată presei române cu cîteva minute înainte de începerea vizitei, Pierre Dreyfus a spus: „Sîntem sincer mişcaţi de faptul că preşedintele Nicolae Ceauşescu a ales Regia Renault printre obiectivele pe care doreşte să le cunoască cu prilejul vizitei sale în Franţa. Relaţiile dintre industriile noastre sînt întemeiate pe încredere şi stimă reciprocă. Sînt relaţii între prieteni. Alături de toţi francezii, şi noi avem cele mai bune sentimente faţă de poporul român prieten. Îi dorim succese şi mai mari pe drumul dezvoltării sale, dorim din adîncul inimii să contribuim la întărirea prieteniei franco-române".

Prin secţiile pe unde trece, preşedintele Nicolae Ceauşescu este salutat cu căldură de muncitori. Sînt parcurse hala preselor, atelierele de sudură, cele de ambalaj preliminar al caroseriilor, linia de montaj mecanic. Preşedintele României răspunde amical manifestărilor de afecţiune şi respect ale lucrătorilor uzinelor.

Pe parcurs are loc o convorbire de informare. Pierre Dreyfus arată că Regia Renault, care nu de mult a împlinit 25 de ani de la naţionalizare, este, prin cifra sa de afaceri, cea mai importantă întreprindere industrială a Franţei. Răspunzînd unei întrebări a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, domnia sa arată că Renault are în clipa de faţă 100 000 de salariaţi. Preşedintelui român i se înfăţişează, fază cu fază, procesul de producţie, de la realizarea primelor părţi ale caroseriei, pînă la „bun de ieşire pe poarta uzinei". La panoul de comandă al liniei de asamblare preliminară şi generală, gazdele au prilejul să prezinte dispozitivele de mare fineţe şi precizie, să se refere la nivelul productivităţii în uzina de la Flins.

În mai multe rînduri, preşedintele Consiliului de Stat al României se opreşte şi se interesează de gradul de calificare a muncitorilor, de vechimea în meserie a acestora, de viaţa lor. Muncitorii cu care preşedintele stă de vorbă — printre ei, tinerii Michel Auger şi Jules Guichard — răspund bucuroşi întrebărilor. Preşedintele României le strînge mîinile şi le urează sănătate.

La „punctul terminus" al uzinei, preşedintelui Nicolae Ceauşescu îi este prezentat un automobil Renault. *„Ca semn al preţuirii noastre* — spune Pierre Dreyfus — *îl rugăm pe dl. preşedinte Ceauşescu să primească acest dar din partea muncitorilor, tehnicienilor şi cadrelor uzinelor Renault".*

Preşedintele răspunde: *„Vă mulţumesc călduros şi socotesc darul dv. ca un simbol al colaborării dintre industria română şi industria franceză".*

Se semnează apoi în cartea de onoare a Regiei Renault.

Vizita la aceste mari şi moderne uzine, contactul nemijlocit cu muncitorii francezi, cu cadre tehnice şi de conducere ale uzinei au prilejuit o nouă mărturie a spiritului constructiv, de colaborare şi prietenie dintre popoarele român şi francez.

Vizita la Uzinele „Renault" de la Flins a constituit o nouă mărturie a spiritului constructiv de prietenie şi colaborare care animă cele două popoare.

LA PALATUL U.N.E.S.C.O.

U.N.E.S.C.O., aceste şase iniţiale cunoscute pe întreg pămîntul, constituie, înainte de toate, simbolul cooperării internaţionale, al schimbului de valori ştiinţifice şi culturale dintre popoarele lumii. Situarea acestei înalte instituţii în inima oraşului-lumină măreşte valoarea de simbol a însemnătăţii sale. Vizita şefului statului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în timpul şederii sale în Franţa, la sediul U.N.E.S.C.O., subliniază importanţa pe care ţara noastră o acordă în fapt, prin acţiuni şi participări concrete, la multilaterala activitate a acestui valoros organism de cooperare internaţională, la care Republica Socialistă România a aderat printre primele ţări, încă din 1956. Astăzi, U.N.E.S.C.O. numără printre membrii săi 125 de state de pe toate continentele lumii. Aportul României la acţiunile acestei înalte instituţii de cooperare internaţională este binecunoscut şi preţuit, datorită unor importante iniţiative în domeniul educaţiei tineretului, al valorificării resurselor umane şi materiale ale popoarelor, al schimbului de valori culturale între ţările membre, al asistenţei susţinute în ajutorarea ţărilor în curs de dezvoltare.

Ţara noastră a contribuit din totdeauna la acţiunile U.N.E.S.C.O., primind, totodată, din partea acestuia largi posibilităţi de popularizare în lume a celor mai reprezentative valori ştiinţifice şi culturale româneşti. În cadrul marilor aniversări culturale patronate de U.N.E.S.C.O., numeroase personalităţi ale ştiinţei, artei şi culturii române clasice şi contemporane au fost incluse în calendarele popoarelor lumii, opera şi contribuţia lor la marele tezaur de valori al omenirii difuzîndu-se şi pe această cale, pretutindeni. Am primit întotdeauna cu nobilă recunoştinţă tot ceea ce talentul popoarelor ne-a pus la dispoziţie, şi am oferit cu toată generozitatea ceea ce am avut şi avem mai bun. Între publicaţiile de prestigiu, ale U.N.E.S.C.O. se înscriu valoroase albume de artă românească, opere literare, folclor, expoziţii fotografice etc. O serie de acţiuni de mare răsunet internaţional ale U.N.E.S.C.O., conferinţe, dezbateri au fost găzduite de ţara noastră.

Ora 18. Preşedintele Nicolae Ceauşescu şi persoanele care-l însoţesc sosesc la Palatul U.N.E.S.C.O. traversînd Sena, într-un lung cortegiu de maşini. Ca pretutindeni, în ciuda ploii mărunte de vară şi a cerului acoperit de nori, pe întregul parcurs al cortegiului prezidenţial parizienii s-au oprit să-i salute călduros pe oaspeţii români, să le facă semne de amiciţie, să le ureze „bun venit" în oraşul lor.

La monumentala intrare în Palatul U.N.E.S.C.O., preşedintele Nicolae Ceauşescu este primit de directorul general René Maheu, în prezenţa preşedintelui Conferinţei generale a U.N.E.S.C.O., W. Eteki Mboumoua, şi a preşedintelui Consiliului executiv, G. F. Pompei.

Directorul general îi prezintă apoi preşedintelui Nicolae Ceauşescu pe colaboratorii săi.

Ambasadorul României la U.N.E.S.C.O., Valentin Lipatti, prezintă directorului general René Maheu, preşedintelui Conferinţei generale şi preşedintelui Consiliului executiv pe membrii suitei preşedintelui Nicolae Ceauşescu.

Cortegiul se îndreaptă apoi spre sala în care sînt primiţi şefii de state. Aici are loc ceremonia oficială de prezentare. Directorul general prezintă preşedintelui Ceauşescu pe membrii Consiliului executiv şi pe înalţii funcţionari din secretariatul U.N.E.S.C.O.

René Maheu adresează un călduros cuvînt de bun sosit înaltului oaspete.

A luat apoi cuvîntul preşedintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceauşescu.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu semnează în cartea de aur a U.N.E.S.C.O. Directorul general înmînează apoi înaltului oaspete un dar în amintirea acestei vizite.

Se vizitează sala mare de şedinţe a U.N.E.S.C.O. Preşedintele Ceauşescu se opreşte în faţa frescei mari din hol: o compoziţie de 80 de metri pătraţi, pictată de Picasso, pe lemn, reprezentînd „Căderea lui Icar". Este vizitată, de asemenea admirabila grădină japoneză amenajată de Isamu Noguchi: un mic colţ de natură în stil japonez, 80 de tone de stîncă, un pîrîiaş, un lac, un pod. Pe piatra cea mai mare este înscris cuvîntul „pace".

Din nou la întrarea de onoare, preşedintele Ceauşescu îşi ia un cordial rămas bun de la directorul general René Maheu, de la preşedintele Conferinţei generale, Eteki, şi de la preşedintele Consiliului executiv, G. F. Pompei.

Cuvîntarea rostită de RENE MAHEU

Domnule preşedinte,

După vizitele pe care am avut plăcerea să le fac în ţara dumneavoastră, precum şi la dumneavoastră personal, este pentru mine o mare cinste şi o bucurie de a vă primi, la rîndul meu, în această casă care este şi a dumneavoastră.

Pentru a indica motivele satisfacţiei profunde pe care mi-o produc venirea dumneavoastră şi prezenţa lîngă dumneavoastră a domnului Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, fost preşedinte al Adunării Generale al Naţiunilor Unite, este suficient să reamintesc că Republica Socialistă România face parte din U.N.E.S.C.O. de 14 ani. Trebuie spus, mai ales, că ea este un membru fidel şi activ, atît la U.N.E.S.C.O., cît şi la O.N.U., că a luat iniţiative remarcabile care n-au încetat să facă cunoscut profundul ei ataşament la cooperarea internaţională, ca un factor de pace şi de progres.

Eu însumi am putut să constat că sînt puţine ţări în care scopurile şi activităţile organizaţiei să fie atît de bine cunoscute şi să beneficieze de un sprijin atît de larg. În această privinţă, eu sînt dator să adresez expresia recunoştinţei mele Comisiei naţionale române, sub preşedinţia profesorului Andrei Oţetea, fost membru al Consiliului Executiv, care, prin programul său de publicaţii şi prin acţiunile şi manifestările foarte variate, a contribuit la înrădăcinarea spiritului U.N.E.S.C.O. în realităţile naţiunii. Aceeaşi Comisie a jucat, pe de altă parte, un rol determinant în organizarea unei colaborări constante între comisiile naţionale ale ţărilor balcanice şi a contribuit din plin la succesul Asociaţiei internaţionale de studii balcanice şi sud-est europene, ceea ce constituie un model de cooperare subregională.

Acest climat favorabil explică de ce România a fost întotdeauna ospitalieră faţă de reuniunile internaţionale organizate în domeniul educaţiei, ştiinţei şi culturii. Pentru a mă limita la un trecut recent, voi menţiona reuniunea Comitetului de experţi, ţinută la Bucureşti, în aprilie 1968, pentru a pregăti prima conferinţă a miniştrilor ştiinţei din statele membre europene, care va avea loc aici săptămîna viitoare. Aş adăuga că tot la Bucureşti s-a ţinut, în aprilie trecut, conferinţa rectorilor universităţilor europene. Această manifestare, organizată în cadrul anului internaţional al educaţiei, a constituit o nouă mărturie a interesului pe care ţara dumneavoastră îl are faţă de modernizarea universităţii, în vederea adaptării acesteia la nevoile societăţilor contemporane şi aspiraţiilor tineretului. Exemplele pe care le-am citat, m-au determinat, domnule Preşedinte, să evoc aspectul, fără îndoială cel mai semnificativ, al contribuţiei pe care România a adus-o la U.N.E.S.C.O. în cursul ultimilor ani şi anume iniţiativele sale în favoarea cooperării europene.

În ciuda barierelor şi diferenţelor economice, politice, militare, ideologice, care le separă şi le opun, popoarele Europei rămîn legate între ele printr-o solidaritate esenţială. Pe baza acestei solidarităţi şi a acestei apartenenţe la acelaşi spirit istoric, cultural, tehnologic, o cooperare pentru înfăptuirea unor sarcini paşnice concrete este perfect posibilă. Şi momentul a venit pentru a o realiza. Crezînd întrutotul în această posibilitate şi în această îndatorire, îmi este deosebit de plăcut să reamintesc, în această zi, că la iniţiativa României, Adunarea Generală a Naţiunilor Unite a votat în 1965 o Rezoluţie cu privire la măsurile de luat pe plan regional, în vederea îmbunătăţirii relaţiilor de bună vecinătate între statele europene, avînd sisteme social-politice diferite, şi că, de asemenea, delegaţia ţării dumneavoastră a jucat un rol primordial în adoptarea de către conferinţa generală a U.N.E.S.C.O., în 1966 şi 1968, a rezoluţiilor avînd drept scop promovarea cooperării europene în domeniile specifice ale organizaţiei.

Tocmai datorită unor asemenea eforturi, în care realismul nu a cedat cu nimic imaginaţiei un program european al U.N.E.S.C.O. a căpătat în mod progresiv o formă şi un conţinut. Prima mare manifestare a acestui program a fost conferinţa miniştrilor educaţiei din statele membre din Europa, care s-a ţinut la Viena în noiembrie 1967. Era, după 1914 încoace, prima conferinţă care a reunit ansamblul ţărilor europene la nivel ministerial. Astfel a luat fiinţă, în domeniul capital al învăţămîntului superior, o cooperare europeană, pe care U.N.E.S.C.O. are datoria s-o continue. Aceasta este raţiunea pentru care propun, la viitoarea sesiune a conferinţei generale, înfiinţarea unui centru european de învăţămînt superior, care ar sluji mai întîi drept centru de informare asupra problemelor şi experienţei referitoare la acest învăţămînt şi apoi s-ar orienta spre stabilirea unor măsuri concrete, destinate să înlesnească mobilitatea profesorilor şi a studenţilor în Europa.

De aceea, permiteţi-mi, domnule preşedinte, să salut în persoana dumneavoastră pe făuritorul entuziast al unei politici de cooperare şi de pace care, prin fidelitatea sa faţă de idealurile U.N.E.S.C.O., aduce organizaţiei o contribuţie exemplară, pentru care ţin să vă exprim foarte vie şi profunda mea recunoştinţă.

VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN FRANŢA

Cuvîntul rostit de preşedintele NICOLAE CEAUŞESCU la U.N.E.S.C.O.

Domnule director general

Doamnelor şi domnilor,

Este deosebit de plăcut pentru mine ca, în cadrul călătoriei oficiale pe care o fac în Franţa, să vizitez Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Educaţie, Ştiinţă şi Cultură — important factor de cunoaştere şi apropiere spirituală a popoarelor. Este unanim recunoscută importanţa deosebită pe care o au în lumea de azi răspîndirea ştiinţei şi culturii în rîndul popoarelor, învăţămîntul şi educaţia în promovarea progresului, păcii, înţelegerii şi cooperării internaţionale.

Mai mult ca niciodată se poate spune că progresul ştiinţei şi culturii reprezintă factorul esenţial pentru dezvoltarea omenirii, pentru o viaţă bună, civilizată.

Angajată într-un amplu efort pentru dezvoltarea — o dată cu baza materială a societăţii — a ştiinţei, culturii şi învăţămîntului, pentru stimularea largă a creaţiei spirituale şi ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, România acţionează, totodată, pentru extinderea cooperării internaţionale în aceste domenii atît de importante ale vieţii sociale, în slujba păcii şi destinderii. Creaţia spirituală a omenirii, ştiinţa, arta, cultura nu pot progresa şi înflori decît într-un climat de pace, de înţelegere şi colaborare între popoare. În zilele noastre, cultura este atît o premisă, cît şi o consecinţă a păcii. Tocmai de aici rezidă importanţa deosebită a misiunii pe care o are U.N.E.S.C.O. în dezvoltarea colaborării pe planul culturii şi ştiinţei, al ridicării spirituale a popoarelor.

România socialistă este profund interesată ca activitatea care se desfăşoară în cadrul U.N.E.S.C.O. să sprijine progresul popoarelor, îndeplinirea aspiraţiilor lor spre o viaţă mai bună.

Cu atît mai mult astăzi, cînd în lume mai sînt încă focare de încordare, cînd armele create de om distrug bunuri materiale şi spirituale, organizaţiile internaţionale ale O.N.U. trebuie să militeze cu hotărîre pentru ca locul politicii de dominaţie şi de asuprire a altor popoare să îl ia politica de colaborare, de cooperare între naţiuni egale în drepturi. Numai pe această cale şi numai astfel, organizaţiile internaţionale, aşa cum este şi U.N.E.S.C.O., vor putea contribui la promovarea unor relaţii noi între popoare, la lichidarea sau micşorarea decalajului dintre ţările dezvoltate şi ţările subdezvoltate, vor putea să justifice încrederea şi aşteptările popoarelor. La înfăptuirea acestor imperative sînt chemate să-şi aducă contribuţia toate ţările, indiferent de orînduirile lor sociale şi politice, de mărimea teritoriului şi a populaţiei, de forţa lor economică şi militară.

UNESCO, în care toate ţările acţionează în comun pentru dezvoltarea înfăptuirilor spirituale ale omenirii, şi în interesul popoarelor, poate contribui în mod fericit la cauza colaborării internaţionale, a apropierii între toate naţiunile. Aţi vorbit aici, domnule director general, despre o serie de iniţiative ale României în aceste domenii de activitate. Doresc să declar şi cu această ocazie că România a acţionat şi va acţiona şi în viitor pentru dezvoltarea relaţiilor de cooperare internaţională, pentru ca UNESCO să-şi poată îndeplini în cît mai bune condiţii rolul său.

Puteţi fi sigur că România, guvernul român vor face tot ceea ce vor putea pentru a contribui la cauza cooperării şi păcii în lume. Vom sprijini şi în viitor, ca şi în trecut, atît activitatea U.N.E.S.C.O., cît şi activitatea altor organizaţii internaţionale, vom acţiona pentru universalitatea organizaţiilor internaţionale şi a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Ţelul U.N.E.S.C.O., ca şi al altor organizaţii internaţionale se poate realiza cu succes numai în condiţiile respectării normelor dreptului internaţional, ale afirmării tot mai largi a principiului respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, deplinei egalităţi în drepturi şi avantajului reciproc, a respectării dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî destinele aşa cum doreşte. Considerăm că este timpul ca şi în organizaţia dvs., ca şi în alte organisme internaţionale, inclusiv în Organizaţia Naţiunilor Unite, să-şi ocupe locul un şir de ţări care astăzi sînt în afara lor. Nu aş menţiona decît Republica Populară Chineză, dar alături de ea găsim încă un şir de ţări care, făcînd parte din aceste organizaţii, pot aduce o contribuţie sporită la cauza cooperării şi păcii.

Doresc, în încheiere, să vă mulţumesc pentru cuvintele pe care le-aţi adresat României, pe care mi le-aţi adresat mie, şi să vă rog, domnule director general şi stimaţi colaboratori ai organizaţiei, să primiţi din partea poporului român şi a mea personal, cele mai sincere urări de succes în activitatea pe care o desfăşuraţi în slujba propăşirii omenirii prin educaţie, ştiinţă şi cultură, pentru cooperare şi pace între popoare.

DINEU LA AMBASADA ROMÂNIEI

Marţi seara, Ambasada României la Paris a fost casa de primire a unor înalţi oaspeţi: preşedintele Franţei şi soţia, d-na Pompidou. Prezenţa la ambasada ţării noastre a înalţilor oaspeţi francezi se înscrie, în ansamblul programului călătoriei în Franţa a preşedintelui Ceauşescu, ca un moment important de cunoaştere şi strîngere a relaţiilor bilaterale româno-franceze, de ridicare pe o treaptă superioară a colaborării dintre România şi Franţa în domeniul economic, politic, cultural, ştiinţific.

La dineul oferit de preşedintele Nicolae Ceauşescu şi soţia sa, Elena Ceauşescu, în cinstea preşedintelui Georges Pompidou şi a soţiei sale participă numeroase personalităţi ale vieţii politice franceze, membri ai guvernului, reprezentanţi ai culturii şi ştiinţei, ai unor organizaţii economice centrale şi ai unor instituţii de cercetare ştiinţifică. Au fost prezenţi primul ministru al Franţei, Jacques Chaban-Delmas, preşedintele Adunării Naţionale, Achille Peretti, vicepreşedintele Senatului, Etienne Darly, preşedintele Consiliului Constituţional, Gaston Palewski, miniştrii Maurice Schumann, Valery Giscard d'Estaing, Michel Debré, Francoise Xavier Ortoli, deputaţii Lucien Neuwirht şi Jean Louis Vigier — preşedinţii grupurilor de prietenie „Franţa—România" din Adunarea Naţională şi Senat, preşedintele Consiliului Parisului, preşedintele Regiei naţionale „Renault", administratorul general al Comisariatului pentru energia atomică, ambasadorul Franţei la Bucureşti, directorul general al Societăţii „Sud-aviation".

Din partea română au participat la dineu Ilie Verdeţ, Corneliu Mănescu, Cornel Burtică, Ioan Avram, Gheorghe Cioară, ambasadorul Constantin Flitan şi alte persoane oficiale.

Îndreptîndu-se spre sala de recepţie, cei doi şefi de stat se opresc în fostul cabinet de lucru al lui Paul Valery. Totul respiră atmosfera în care a creat aici marele poet francez. Este o mărturie emoţionantă a pietăţii cu care ambasada română, preluînd proprietatea acestei vechi case, construită cu mai bine de un secol în urmă, a păstrat cu grijă aceste documente rare ce au intrat în patrimoniul culturii franceze: o preţioasă bibliotecă în care sînt adunate opere vechi, de o nepreţuită valoare, masa de lucru a poetului. Preşedintele Pompidou a luat cu satisfacţie cunoştinţă că această parte a clădirii ambasadei a fost declarată, cu acordul statului român, monument istoric, fiind deschisă publicului spre vizitare.

Un moment solemn al reuniunii de la Ambasada României l-a constituit decorarea preşedintelui Georges Pompidou cu înaltul ordin român „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I.

Înmînîndu-i preşedintelui Pompidou înalta distincţie românească, preşedintele Ceauşescu a relevat că această reprezintă un simbol al prieteniei româno-franceze, expresie a înaltei preţuiri de care se bucură în România preşedintele Georges Pompidou, politica de destindere şi cooperare internaţională promovată de Franţa.

La rîndul său, preşedintele Pompidou a mulţumit cordial şi şi-a manifestat profunda satisfacţie pentru cinstirea care i s-a făcut, subliniind că ordinul acordat constituie o vie mărturie a prieteniei franco-române şi, totodată, o preţioasă amintire a vizitei preşedintelui Ceauşescu în Franţa.

În timpul dineului preşedintele Nicolae Ceauşescu şi preşedintele Georges Pompidou au rostit toasturi. **Textele toasturilor vor fi publicate în numărul de mîine al ziarului nostru).**

Dineul s-a desfăşurat într-o atmosferă de destindere, de caldă cordialitate, în climatul de prietenie ce caracterizează relaţiile franco-române.

NICOLAE POPESCU-BOGDĂNEŞTI
ION BADEA

În marea sală a primăriei numeroase personalităţi ale vieţii publice franceze au înconjurat cu cordialitate şi consideraţie pe şeful statului român.

Întrevederea dintre Chaban-Delmas şi Ilie Verdeţ

Primul ministru al Franţei, Jacques Chaban-Delmas a avut marţi după-amiază o întrevedere, la Palatul Matignon, cu Ilie Verdeţ, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România.

La întrevedere a participat ambasadorul României la Paris, Constantin Flitan.

În cursul convorbirii, care s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă cordialitate, au fost abordate probleme privind dezvoltarea relaţiilor bilaterale şi a cooperării dintre Franţa şi România.

Întrevederile dintre membri ai guvernului francez şi miniştrii români care însoţesc pe preşedintele Nicolae Ceauşescu

Între ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, şi ministrul afacerilor externe al Franţei, Maurice Schumann, a avut loc marţi o întrevedere.

Au participat din partea franceză: Hervé Alphand, secretar de stat la M.A.E., J. D. C. de Beaumarchais, directorul direcţiei politice din M.A.E., precum şi Pierre Pelen, ambasadorul Franţei la Bucureşti, iar din partea română Corneliu Vladu, director în M.A.E., şi Constantin Flitan, ambasadorul României la Paris.

În cursul convorbirii, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de vederi cu privire la relaţiile dintre România şi Franţa şi s-a făcut un tur de orizont asupra vieţii internaţionale.

La sfîrşitul întîlnirii, cei doi miniştri ai afacerilor externe au procedat la schimbul instrumentelor de ratificare a convenţiei consulare încheiate între România şi Franţa.

În cursul aceleiaşi zile, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, şi Gheorghe Cioară, prim-vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării, au avut o întrevedere cu Valery Giscard d'Estaing, ministrul francez al economiei şi finanţelor. În cursul întîlnirii, au fost discutate, într-un spirit constructiv, de colaborare şi înţelegere reciprocă, probleme privind schimburile comerciale, precum şi cooperarea franco-română şi pe terţe pieţe.

Ministrul comerţului exterior a avut apoi o convorbire cu Yvon Morandat, preşedintele societăţii „Charbonnage de France", în legătură cu dezvoltarea cooperării în domeniul siderurgiei şi petrochimiei. În acelaşi timp, prim-vicepreşedintele comitetului de stat al planificării s-a întîlnit cu P. Despraires şi A. de Spengler, directori la societatea „Elf-Erap", luîndu-se în discuţie cu acest prilej modalităţile de concretizare a posibilităţilor de cooperare pe terţe pieţe în explorarea de zăcăminte şi hidrocarburi.

Ioan Avram, ministrul industriei construcţiilor de maşini, s-a întîlnit cu Francois Xavier Ortoli, ministrul francez al dezvoltării industriale şi ştiinţifice. Cu acest prilej, au fost examinate probleme ale cooperării bilaterale între industriile celor două ţări în domeniile construcţiilor mecanice, electrotehnicii şi electronicii, precum şi modul în care s-au desfăşurat pînă acum diversele acţiuni de cooperare industrială, precum şi posibilitatea extinderii unor acţiuni de acest gen aflate în curs în cadrul unor acorduri de lungă durată.

Întrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă de lucru, deosebit de cordială.

AMPLĂ REFLECTARE ÎN PRESA INTERNAŢIONALĂ

Vizita tovarăşei Elena Ceauşescu la „Petit Palais"

PARIS 16 (Agerpres). — **Dana Gheorghiu, transmite:** În cursul după-amiezii de marţi, „Petit Palais" a primit oaspeţi de seamă — pe tovarăşa Elena Ceauşescu şi doamna Claude Pompidou, însoţite de doamnele Lucie Schumann, Georgeta Flitan, Rosemary Pelen, Marie Claire Cuvillier, precum şi de Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior al ţării noastre. La intrarea principală a muzeului, au fost întîmpinate de Edmond Michelet, ministru de stat pentru afacerile culturale, doamna Henriette de Vericourt, soţia preşedintelui Consiliului oraşului Paris, şi de Adeline Cacan, conservatoarea muzeului. După cum se ştie, muzeul adăposteşte în aceste zile expoziţia „Comori de artă veche românească", deschisă în luna mai. Expoziţia înfăţişează publicului francez unul din cele mai vechi leagăne ale civilizaţiei europene, patru milenii de artă şi cultură pe teritoriul României, ilustrate de inestimabile tezaure — peste 500 de obiecte remarcabile care stîrnesc admiraţia miilor de vizitatori francezi.

Soţia preşedintelui Franţei exprimă tovarăşei Elena Ceauşescu satisfacţia pentru bogăţia şi frumuseţea exponatelor, rafinamentul tezaurelor de la Pietroasa, Apahida, Băiceni, pentru valoarea artistică a tezaurelor de artă medievală românească.

Tovarăşa Elena Ceauşescu adresează calde cuvinte de apreciere pentru organizatorii expoziţiei.

La rîndul său, ministrul de stat însărcinat cu afacerile culturale, Edmond Michelet, roagă pe tovarăşa Elena Ceauşescu să primească cele mai vii mulţumiri şi recunoştinţa pentru onoarea de a încredinţa Franţei, spre a fi expuse, asemenea comori. Sîntem mîndri — a spus el — de a găzdui un tezaur atît de preţios şi de vast, cum nu am mai avut decît rareori.

Presa internaţională se ocupă pe larg de vizita în Franţa a preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, consacrîndu-i numeroase corespondenţe, reportaje şi comentarii în care sînt relevate, cu deosebire, primirea cordială făcută preşedintelui Consiliului de Stat în capitala Franţei, semnificaţia primei vizite în Franţa a unui şef de stat român, terenul fertil al raporturilor româno-franceze, însemnătatea vizitei pentru cauza destinderii şi securităţii în Europa şi în lume.

În a doua zi a vizitei, ziarele franceze continuă să relateze pe larg despre vizită, redau ample extrase din alocuţiunile rostite de tovarăşul Ceauşescu şi preşedintele Pompidou, publică numeroase fotografii.

Evocînd cadrul relaţiilor franco-române, oficiosul guvernamental „La Nation" subliniază într-un amplu comentariu dezvoltarea schimburilor bilaterale pe plan economic, cultural şi tehnic, precum şi „concepţiile în multe privinţe asemănătoare pe planul relaţiilor internaţionale ale guvernelor celor două ţări". Ziarul apreciază că românii şi francezii se fac ecoul imperativului cultivării dialogului între toţi europenii, indiferent de regimurile lor sociale, în condiţiile respectării suveranităţii, independenţei şi neamestecului în treburile interne. Acelaşi ziar, după prima zi a vizitei, opinează că „printr-o cooperare exemplară, România şi Franţa au datoria de a face să prevaleze în Europa independenţa şi suveranitatea, destinderea şi cooperarea, încrederea şi pacea"; ziarul relevă, din nou, similitudinea unor principii ale dreptului internaţional care stau la baza politicii externe a celor două ţări. Informîndu-şi cititorii asupra desfăşurării vizitei la Paris a preşedintelui Consiliului de Stat, „L'Humanite" relevă că „întîlnirea între şefii de state ale căror regimuri economice şi sociale sînt diferite capătă, prin însuşi acest fapt, o semnificaţie particulară", aceasta contribuind la întărirea coexistenţei paşnice. Trecînd în revistă punctele de reper ale relaţiilor bilaterale dintre Franţa şi România, ziarul îşi exprimă părerea că relaţiile economice sînt departe de a-şi fi epuizat posibilităţile, că pe plan cultural raporturile franco-române au fost întotdeauna favorizate de profunde afinităţi, ceea ce poate stimula şi mai mult cunoaşterea reciprocă. Ziarul apreciază vizita tovarăşului Ceauşescu în Franţa ca fiind în beneficiul celor două ţări, al cauzei păcii în lume. Ziarul publică ample extrase din cuvîntările rostite de cei doi preşedinţi în cursul zilei de luni.

În editorialul său de marţi după-amiază, „Le Monde" subliniază faptul că vizita în Franţa a preşedintelui Nicolae Ceauşescu este prima sa vizită într-o ţară occidentală, că este pentru prima dată cînd, după alegerea sa, preşedintele Franţei, Georges Pompidou, primeşte oficial un şef de stat şi că preşedintele Consiliului de Stat al României este primul şef de stat român care vizitează oficial Franţa.

La rîndul său, „France Soir" relevă că între Franţa şi România există numeroase puncte de acord, degajate de cei doi şefi de state în toasturile rostite la dineul de la Marele Trianon.

Presa italiană apărută marţi publică ample corespondenţe şi reportaje, însoţite de fotografii, despre vizita în Franţa a şefului statului român. Referindu-se la agenda convorbirilor şi relevînd ca prioritare discuţiile asupra relaţiilor bilaterale şi, dintre aspectele vieţii politice internaţionale, problemele europene, ziarul „Paese Sera" reproduce ample pasaje din interviul acordat ziarului „Le Monde" de către preşedintele Nicolae Ceauşescu, cu precădere aprecierile preşedintelui român privind „urgenţa conferinţei europene asupra securităţii, care ar trebui convocată în cel mai scurt timp şi care ar crea condiţiile pentru reglementarea paşnică a problemelor controversate, ar contribui la îmbunătăţirea climatului internaţional"; ziarul reproduce, de asemenea, poziţia ţării noastre în problema relaţiilor cu ţările socialiste, ca şi în legătură cu Indochina şi Orientul Apropiat.

„Primindu-l pe Nicolae Ceauşescu, şeful statului român, la Palatul Elysée — subliniază „L'Unita" — preşedintele Pompidou a vorbit despre legăturile de profundă amiciţie existente între Franţa şi România şi a exprimat simpatia profundă a Franţei pentru poporul român lovit de recentele inundaţii catastrofale". Ziarul relevă că întrevederile franco-române vor permite interlocutorilor să examineze toate aspectele relaţiilor bilaterale pe care părţile în cauză doresc să le dezvolte şi să le adîncească.

Ziarul „Pravda" ca şi alte ziare sovietice, îşi informează cititorii despre sosirea preşedintelui Nicolae Ceauşescu la Paris şi despre întrevederea sa cu preşedintele Franţei, Georges Pompidou. De asemenea, agenţia TASS a transmis o relatare a interviului acordat de către preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, ziarului „Le Monde" relevînd pasajele care evocă stadiul relaţiilor româno-franceze ca şi agenda convorbirilor dintre cei doi şefi de state. TASS reproduce, totodată acele pasaje din interviu care se referă la relaţiile ţării noastre cu Uniunea Sovietică, precum şi cu celelalte ţări socialiste.

Relatările despre sosirea în Franţa şi despre programul vizitei publică şi presa bulgară. Ziarul „Trud" menţionează că în cadrul convorbirilor oficiale dintre cei doi şefi de state vor fi examinate importante probleme internaţionale, între care problemele securităţii europene.

Cotidianul cubanez „Granma" publică o relatare despre sosirea înaltului oaspete român la Paris.

Principalele ziare din Budapesta au relatat despre începerea vizitei oficiale în Franţa a preşedintelui Nicolae Ceauşescu. Ziarul „Nepszava" arată că prin prezenţa sa la Paris, preşedintele român reia dialogul direct între conducătorii celor două ţări început în România în mai 1968 de către generalul de Gaulle. Posturile de radio ungare au transmis în buletinele de ştiri informaţii consacrate desfăşurării vizitei.

„Borba", „Politika" şi alte ziare iugoslave publică ample materiale despre sosirea preşedintelui român la Paris, subliniind că pe ordinea de zi a convorbirilor celor doi şefi de state se află, alături de problemele relaţiilor bilaterale, şi probleme internaţionale — cu precădere cele europene.

Sub titlul „Vizită oficială la Paris cu implicaţii de politică mondială", ziarul austriac „Die Presse" publică o corespondenţă din capitala Franţei în care subliniază că „vizita este întîmpinată cu cel mai mare interes în cercurile politice franceze".

Ziarul „Trybuna Ludu" informează despre începerea vizitei tovarăşului Ceauşescu, despre întîlnirea cu preşedintele Pompidou, iar televiziunea poloneză a transmis imagini despre sosirea în centrul oraşului şi plecarea spre Elysee

Principalele ziare britanice au publicat cu titluri mari ştiri şi comentarii în legătură cu vizita în Franţa a preşedintelui Consiliului de Stat al României. „Noi acţiuni în vederea unei conferinţe asupra securităţii europene sînt aşteptate să rezulte săptămîna aceasta în urma convorbirilor dintre preşedintele Pompidou şi preşedintele Ceauşescu" — subliniază ziarul „Daily Express". Sub titlul „Conducătorul român la Paris", cotidianul „Financial Times" informează despre sosirea preşedintelui Ceauşescu la Paris, subliniind că „ambele părţi acordă o importanţă deosebită acestei vizite". Ziarul „Times" relevă că „întîlnirile franco-române au produs rezultate valoroase şi o serie de aranjamente bilaterale au fost puse cu succes în practică". „Daily Telegraph" arată că este semnificativ în ceea ce priveşte atmosfera deosebit de cordială a relaţiilor dintre cele două ţări, faptul că sosirea la Paris a preşedintelui român a prilejuit inaugurarea noului protocol prezidenţial francez pentru primirea şefilor de state.

„International Herald Tribune", sub titlul „Pompidou—Ceauşescu reconfirmă independenţa tuturor naţiunilor", face o trecere în revistă a primei zile a vizitei oficiale în Franţa şi redă pasaje din cuvîntările rostite la Elysee şi Trianon.

Presa japoneză de marţi relatează despre vizita în Franţa a preşedintelui Nicolae Ceauşescu. Ziarul „The Daily Yomiuri" publică pe prima pagină o informaţie intitulată „Ceauşescu soseşte astăzi la Paris pentru convorbiri". Cotidianul „Asahi" publică o corespondenţă din Paris în care este anunţată sosirea şi comentat programul vizitei. Corespondenţa este însoţită de o fotografie a preşedintelui Consiliului de Stat al României.

Ziarul atenian „Nea Politela" scrie: „Un nou pas în relaţiile Paris — Bucureşti. Preşedinţii Pompidou şi Ceauşescu vorbesc despre poziţii comune în numeroase probleme". Ziarul arată că şefii celor două state au început convorbirile „într-o atmosferă de caldă prietenie".

TOATE EFORTURILE PE FRONTUL RECOLTEI!

URGENȚELE ACTUALEI CAMPANII AGRICOLE, ÎN JUDEȚUL ARAD, RĂMÎN ÎN CONTINUARE:

• REÎNSĂMÎNȚAREA SUPRAFEȚELOR CALAMITATE
• ÎNTREȚINEREA CULTURILOR PRĂȘITOARE

În județul Arad, apele Mureșului, care au împiedicat continuarea lucrărilor agricole, au calamitat total 15 860 hectare teren arabil cultivat, cel mai mult suferind suprafețele însămînțate cu grîu (6020 hectare) și porumb (3 287 hectare). Pagubele în cooperativele agricole inundate sînt enorme. „Lovitura a fost, pentru noi, foarte puternică — ne spune tovarășul Gheorghe Stoica, inginer șef al cooperativei agricole „Ogorul". Pierderile în producția vegetală, animală, clădiri și materiale se ridică la 2,3 milioane lei". Imediat ce apa s-a retras s-a stabilit structura suprafețelor ce vor fi reînsămînțate: 186 hectare cu porumb boabe, 70 hectare cu floarea-soarelui și 24 hectare cu lucernă. Distanța pînă la aceste ogoare este de aproape 7 kilometri. Pămîntul fiind moale, Mureșul trebuie trecut cu podul plutitor, pilonii de susținere ai vechiului pod sînt slăbiți, deplasarea mijloacelor mecanice (tractoare, semănători) pentru moment nu este posibilă. Pentru a nu se pierde nici o zi favorabilă, cooperatorii au intrat în cîmp cu 40 de atelaje, ceea ce înseamnă că zilnic pot fi reînsămînțate 1,5 hectare, se apreciază că în cîteva zile vor fi recuperate suprafețele calamitate. Infiltrații ale Mureșului au avut loc și pe 20 hectare cu grîu și 60 hectare cu orz. Se încearcă salvarea acestor suprafețe.

Din păcate, în alte unități chiar după retragerea apei de la sine și zvîntarea cîmpului, nu se trece rapid la reînsămînțări. Cooperativa agricolă Avîntul — Pecica a avut 250 hectare inundate de pe care apa s-a retras, dar reînsămînțările, după un plan ce există, trebuiau să înceapă, ori pînă la ora actuală nu s-a pornit acțiunea. De repararea și curățirea canalelor de irigații de pe 44 hectare deși era timpul, încă nu s-a apucat nimeni. Cantitatea de 3,6 tone porumb boabe repartizată unității nu a fost ridicată de la Agrosem pe motiv că mai au nevoie încă de 3—4 săptămîni pînă cînd se vor putea porni reînsămînțările. Cauza ce determină această întîrziere, după cum ne spunea tovarășul *Anton Kovacs*, ar fi apa care mai bălțește. Dar nu se amintește nimic despre slaba mobilizare la muncă a cooperatorilor, scriptic cifra lor este de 1 800, faptic ea scade pînă la 800. Și aceasta numai sporadic.

La fel, se întîrzie nejustificat, începerea reînsămînțărilor în cooperativele agricole Bîrzava, Sederhat, Turnu, Vînători, Sînmartin. Aceasta și justifică de ce în județul Arad au fost reînsămînțate — doar 350 hectare din 15 860 hectare — la aproape două săptămîni după ce au trecut pe aici apele învolburate.

Au fost zile cînd cu mic, cu mare cooperatorii județului Arad au înfruntat apele, salvînd mari suprafețe. După terminarea luptei, normal, toate forțele trebuiau concentrate pe aceste suprafețe pentru continuarea activității pe frontul producției, în principal executarea lucrărilor de întreținere. Din suprafața cultivată cu porumb, pe județ, prașila întîi mecanică a fost executată pe numai 21,9 la sută, iar cea manuală pe 12,5 la sută. La a doua prașilă procentul este și mai redus, 2,2 la sută. La culturile de floarea soarelui, sfeclă de zahăr cifrele ce indică lucrările de întreținere, deși mai mari, depășesc cu puțin pe primele. Referindu-se la importanța lucrărilor de întreținere, președintele cooperativei agricole „Steagul roșu" ne declara că „dacă nu se va prăși într-un ritm mai accelerat, în săptămîna următoare, foarte greu se va face față asaltului buruienilor"; și că „dat fiind condițiile specifice trebuie executată și prașila a treia manuală imediat după precedenta". Bunele intenții, însă, nu sînt concretizate în faptă, nici chiar la „Steagul roșu" unde cooperatorii au executat doar o prașilă manuală și aceasta pe numai 500 hectare cu porumb. Cooperativa agricolă „Avîntul" încearcă justificarea întîrzierilor prin distanța mare pînă la ogorul de prășit — peste 10 kilometri. Deși sînt transportați cu camioanele oamenii invocă motivul că nu au unde se adăposti de ploaie. Dar asemenea motive pot fi ușor înlăturate prin construirea unor acoperișuri, ce ar costa foarte puțin.

Timpul devine pe zi ce trece tot mai frumos în județul Arad. Apele, pe suprafețele ce au mai rămas inundate, trebuie rapid îndepărtate folosind toate mijloacele disponibile. Astfel, se poate accelera la maxim viteza de lucru la însămînțări, reînsămînțări și la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

GHICA SASU

CRONICA U.T.C.

Ieri a părăsit Capitala secretarul general al Mișcării de Tineret din Dahomey, Jean Noël Innocente de Souza care, la invitația C.C. al U.T.C., a efectuat o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul internațional București-Otopeni erau de față activiști ai C.C. al U.T.C.

AGENDA

Tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, Secretar General al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Președintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, și ION GHEORGHE MAURER, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au primit din partea lui NGUYEN HUU THO, Președintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, Președintele Consiliului Consultativ al Republicii Vietnamului de Sud și HUYNH TAN PHAT, Președintele Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, următoarea telegramă:

În numele Frontului Național de Eliberare, Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, populației sud-vietnameze și al nostru personal, vă adresăm mulțumirile noastre sincere pentru felicitările călduroase adresate cu prilejul primei aniversări a Zilei oficiale a Republicii Vietnamului de Sud.

Noi am dat întotdeauna o înaltă apreciere sprijinului călduros, ajutorului prețios și simpatiei profunde ale Partidului Comunist Român, Guvernului, Frontului Unității Socialiste și poporului frate român, care ne-au acordat un sprijin permanent în lupta împotriva agresiunii atroce a imperialiștilor americani.

Frontul Național de Eliberare, Guvernul Revoluționar Provizoriu și populația sud-vietnameză vor depune toate eforturile pentru întărirea continuă a relațiilor de prietenie și solidaritate militantă dintre populația sud-vietnameză și poporul român care luptă umăr la umăr pentru cauza revoluționară, pentru înfrîngerea dușmanului comun — imperialismul american agresor.

Urăm poporului frate român să obțină multe succese strălucite în opera de construire a socialismului și, în momentul de față, în reconstruirea rapidă a locurilor care au avut de suferit de pe urma recentelor inundații.

Rugăm Excelențele Voastre să primească asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Republicii Islanda, Dr. KRISTJAN ELDJARN, următoarea telegramă:

Cu ocazia Zilei naționale a Republicii Islanda, am plăcerea să adresez Excelenței Voastre cordiale felicitări, iar poporului islandez cele mai bune urări de pace și prosperitate.

Mărți seara, a plecat la Belgrad tovarășul Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă româno-iugoslavă de colaborare economică, care, la invitația tovarășului Dușan Gligorievici, membru al Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, președintele părții iugoslave în Comisia mixtă româno-iugoslavă, va face o vizită în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia.

★

Mărți dimineața a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Partidului Socialist Unit din Germania, condusă de Werner Eberlein, adjunct de șef de secție la C.C. al P.S.U.G., care la invitația C.C. al P.C.R. va face o vizită de schimb de experiență în țara noastră.

Primire la tovarășul Paul Niculescu-Mizil

Mărți, tovarășul Paul Niculescu Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația Partidului de stînga-comuniștii din Suedia, care se află în țara noastră, într-un schimb de experiență, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Delegația este formată din tovarășii Göte Ask și Carl Lund, membri ai Comitetului Central al P.S.C.S., Carl Ejnar Blesser, membru al Comisiei de politică externă a P.S.C.S. și Nils Bengtsson, secretar al grupului parlamentar al P.S.C.S.

Au participat tovarășii Ghizela Vass, Ilie Rădulescu și Virgil Cazacu, membri ai C.C. al P.C.R.

În cadrul discuției care a avut loc cu acest prilej, desfășurată într-o atmosferă caldă, tovărășească, s-au făcut informări asupra activității celor două partide, precum și un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale mișcării comuniste și muncitorești, ale vieții politice internaționale.

★

În timpul șederii în țara noastră, oaspeții suedezi au avut întîlniri la Comitetul județean Argeș al P.C.R., Comitetul municipal Constanța al P.C.R., au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, stațiuni de pe litoralul Mării Negre, precum și Fabrica de elemente de automatizare București, Combinatul petrochimic Pitești și Hidrocentrala de pe Argeș.

Ajutor acordat de către Guvernul Revoluționar al Cubei pentru înlăturarea urmărilor inundațiilor din România

Guvernul Revoluționar al Cubei a donat 50 000 dolari în contul fondului pentru recuperarea daunelor provocate de inundațiile din România.

Cu ocazia transmiterii donației, ministrul de externe cubanez, Raul Roa a menționat că primul ministru Fidel Castro l-a însărcinat să comunice că guvernul cubanez este puternic impresionat de amploarea distrugerilor materiale provocate de inundațiile din România și că, deși Cuba are posibilități materiale foarte reduse, guvernul revoluționar a hotărît să acorde un ajutor care să marcheze o dată mai mult solidaritatatea poporului cubanez cu poporul frate român.

(Agerpres)

Festivalul filmului balcanic

Ziua a treia a Festivalului filmului balcanic, organizat sub egida Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și Comisiei naționale române pentru UNESCO, a fost dedicată Greciei.

După-amiază, la cinematograful „Republica", din Constanța, au fost prezentate scurt-metrajele „Vînturi", și „Fără răspuns".

În cadrul festivalului a fost prezentat, de asemenea, un documentar istoric și folcloric intitulat „Dansuri și costume naționale din Grecia".

Cu mult interes au fost așteptate filmele artistice prezentate de cineaștii greci la actuala ediție a Festivalului. Filmul „Fete în soare", în regia lui Vassilis Giorgiadis — o idilă cu puternice resentimente între o tînără englezoaică și un păstor grec — a fost distins de trei ori cu „Medalia de aur" la Festivalul de la Salonic: ca cel mai bun film, pentru cea mai bună interpretare și pentru muzică.

Posibilitatea recuperării unor cazuri clinice printr-o atitudine umană față de pacient este tema celui de-al doilea film artistic „Fata de la numărul 17", film al cărui scenariu și regie aparțin lui Petros Lykas.

PANTEON

ACUM 60 DE ANI, PRINTRE PIONIERII AVIAȚIEI

VLAICU CUCEREA CERUL PENTRU OAMENI

În urmă cu 60 de ani, la 17 iunie 1910, mulțimea adunată pe cîmpul Cotroceni-lor asista la primul zbor al unui avion românesc construit în țară. Constructorul și pilotul aparatului era un tînăr inginer de 28 de ani, fiul unor țărani din comuna Binținți — Aurel Vlaicu.

Primul zbor al lui Vlaicu nu a fost nici prea lung, nici la înălțimi prea mari. El a confirmat însă, la patru ani după Vuia — primul pilot al unui aparat de zbor mai greu decît aerul — și concomitent cu încercarea primului avion cu reacție prezentat de Coandă la Salonul Internațional de Aeronautică de la Paris, geniul tehnic al poporului român, înalta sa capacitate de creație în domeniul aviației. Deschizător de drumuri într-un domeniu de pionierat științific și tehnic, Aurel Vlaicu a făcut cunoscut numele țării sale în întreaga lume, înfrîngînd numeroasele obstacole ce se ridicau pe vremea aceea în fața afirmării unui fiu de țăran. Barierele impuse de legile gravitației erau uneori mai ușor de trecut decît barierele indiferenței și ale neîncrederii oficialităților acelei vremi. Pentru ca „Gîndacul" să-și poată lua zborul spre înălțimile albastre, țăranul Dumitru Vlaicu și-a ipotecat pămîntul și gospodăria, iar numeroși săteni de pe malurile Mureșului au dăruit cu generozitate din puținul lor.

Cîștigător, după 1910, a numeroase concursuri internaționale în care învinsese ași pilotajului acelei vremi, solicitat să rămînă în străinătate pentru a-și perfecționa aparatul creat de el, în condiții pe care în țară nici măcar nu le-ar fi putut visa, Vlaicu revine totuși pentru cea mai îndrăzneață încercare: traversarea Carpaților la bordul vechiului său monoplan „Vlaicu II". Zborul șoimului Carpaților s-a curmat însă brusc și tragic în apropiere de satul Bănești, lîngă Cîmpina, în ziua de 13 septembrie 1913. Inventatorul și pilotul Aurel Vlaicu împlinise abia 31 de ani!...

★

Astăzi, urmașii îndrăzneților zburători din Binținți stăpînesc tainele zborului supersonic la mare altitudine, se află la mansele navelor aeriene moderne cu care e înzestrată aviația noastră, ducînd o simbolică solie de pace și înțelegere a poporului nostru în toate colțurile pămîntului, pe toate continentele lumii. Zeci și sute de tineri și-au însușit în ultimele decenii măiestria temerarei tehnici a zborului și a navigației aeriene. Ca și acum 60 de ani, în vremea pionieratului îndrăzneala, curajul și dăruirea au rămas însă aceleași trăsături definitorii ale pilotului, chiar dacă carlinga aparatului său seamănă tot mai mult cu tablourile de comandă și control ale marilor ansambluri industriale. Înaltele calități morale ale piloților noștri s-au dovedit din plin, mai mult ca oricînd, în zilele crîncenei încleștări cu forțele dezlănțuite ale naturii prin care a trecut țara noastră. Sute de oameni salvați din mijlocul puhoaielor, alte sute și mii care au rezistat în dramatica înfruntare dintre om și ape numai datorită sprijinului venit din văzduh. Ore de zbor neîntrerupt pentru a parașuta hrană copiilor, medicamente bolnavilor, pentru a salva viețile celor aflați în pericol.

Împlinirea a 60 de ani de zboruri românești, constituie un prilej pentru a adresa un cald omagiu urmașilor celui care a înfruntat pentru prima dată înălțimile cerului românesc.

PETRE JUNIE

(Urmare din pag. 1)

BĂTĂLIA CU TIMPUL

tura din calea sa totul. În pericol se află și termocentrala. Constructorii și montorii au fost nevoiți să coboare de pe schele, să se despartă de utilajele și agregatele cărora le dădeau viață, să se mute pe baricade împotriva apei ca să nu-i permită acesteia să le cotropească truda de peste 4 ani. Au ridicat în grabă diguri, au transformat termocentrala într-o cetate, iar pentru orice eventualitate au demontat motoarele aflate pe cota zero și le-au ferit de ape. Valurile dezlănțuite s-au întors sfîrîmate spre matca Mureșului, nu au putut pătrunde în incinta termocentralei, n-au lăsat în urmă nici un fel de pagube. S-a pierdut însă altceva la fel de important: timpul. Patru zile și patru nopți au fost necesare pentru a bara accesul apei, pentru a demonta și monta la loc motoarele. După multe eforturi, copleșiți de oboseală, oamenii au privit în urmă și singura lor satisfacție era că se aflau tot acolo unde erau înainte de dezastru. Și-au încordat și mai puternic brațele și au pornit la un nou asalt: recîștigarea timpului pierdut. Era emoționant să vezi cum vigoarea se amplifica pe măsură ce era cheltuită, cum ambiția creștea tocmai cînd obstacolele întîlnite erau mai puternice. Bătălia cu apele a făcut loc bătăliei cu timpul. Prima a fost cîștigată. Ce se va întîmpla cu cealaltă?

— Am pierdut zile importante de lucru, ne declara inginerul Nicolae Bitir, șeful șantierului energo-montaj. Ni s-au înjumătățit și forțele, pentru că mulți oameni de-ai noștri sînt de pe Valea Mureșului în zonele calamitate. Totuși angajamentul luat rămîne în picioare: grupul al doilea va fi predat beneficiarului cu 10 zile mai devreme.

Ne deplasăm la turbina nr. 2, inima grupului generator de care depinde intrarea în funcțiune la termen al blocului. Ne întîmpină aceeași atmosferă de șantier pe care o cunoșteam atît de bine. Nu se mai discută nici măcar despre ape. Oamenii au început să le uite, ori nu vor să-și amintească de ele în aceste clipe. La drept vorbind, nu au nici cînd.

— Pînă nu de mult, ne spune tînărul șef de brigadă Constantin Azamfirei, lucram cît era prevăzut în program. Atît. Inundațiile ne-au învățat însă să lucrăm altcumva: cît este nevoie. Nu plecăm de pe șantier pînă cînd nu terminăm lucrarea începută. Tovarășul inginer Traian Gaură, a stat neîntrerupt aici 24 de ore. S-a dus acasă s-a odihnit puțin și a venit din nou.

— Aici se află secretul rezistenței noastre cu care am reușit să recuperăm rămînerile în urmă, provocate de inundație, subliniau membrii comitetului coordonator al U.T.C. S-a lucrat în schimburi prelungite, a fost folosită în interesul producției fiecare duminică, iar la unele obiective lucrul a fost organizat pe două schimburi.

Tinerii care dețin ponderea în cadrul colectivului nostru, au răspuns cei dintîi acestei chemări, realizînd adevărate fapte de eroism cotidian în muncă. Ar trebui amintiți cu toții. Mă rezum însă la cîțiva: Marin Dima, Teofil Cremene, Zamfir Spulber, Andrei Szilaghi. Sînt oameni de bază la turbină.

În cronica zămislirii celui de al doilea grup filele sînt întoarse din nou. Evenimentele care trebuiau consemnate cu cîteva zile mai devreme, sînt completate cu o tot mai mică întîrziere. Cuplarea la rețea a grupului și rotirea pentru prima oară a turbinei trebuia să aibă loc la 28 mai. A fost realizată la 30 mai. După o săptămînă a fost înscris un nou fapt memorabil: terminarea operației de suflare cu abur propriu a cazanului care a permis apoi refacerea circuitelor și trecerea lor pe schemă definitivă. Ajungem la fila cea mai recentă. Nu mai pomenește de nici o restanță. Construcția turbinei a ajuns la zi, s-a intrat din nou în cadența obișnuită, totul este la stadiul prevăzut cu multe luni în urmă. De acum filele vor fi întoarse direct.

— Între 14—16 iunie, face un scurt rezumat al evenimentelor viitoare inginerul Nicolae Bitir, efectuăm proba de funcționare a grupului la puterea nominală de 210 megavați cu apte. Trecem apoi pe utilizarea cărbunelui, combustibilul definitiv. La 18 iunie, vom începe proba completă cu o durată de 72 de ore de predare la beneficiar, adică recepționarea instalației. Din 20 iunie, nu vom mai fi acolo. Ne veți găsi la turbina nr. 4.

După ce în zilele grelelor încercări ale calamităților detașamentele „uniformelor albastre" s-au aflat, alături de oamenii muncii, armată și gărzile patriotice în primul front al luptei contra apelor dezlănțuite, i-am întîlnit din nou pe acești tineri angajați de data aceasta în lupta cu cronometrele pe traseele concursului tehnico-aplicativ „Pentru Patrie". În Capitală faza pe sectoare, recent încheiată, a evidențiat cîteva formații deosebit de bine sudate: echipele de băieți și fete ale Liceului „23 August", campioane ale sectorului III (în foto — echipa fetelor, cu cîteva clipe înaintea startului, stabilind în fața hărții ultimele detalii).

Foto-text de VIOREL RABA

SPORT

MERIDIAN

• **Astăzi**, de la ora 17,30 pe stadionul Giulești are loc meciul retur dintre echipele feroviare de fotbal ale României și Olandei, contînd pentru campionatul european. Din echipa feroviară română vor face parte și internaționalii Răducanu, Lupescu, Dan, Dumitru, Neagu, Greavu, Codreanu etc. În primul meci, oaspeții au obținut victoria cu scorul de 3—2.

• **Pe stadionul Dinamo** s-a disputat ieri meciul internațional amical de fotbal dintre echipele Dinamo București și F. C. Bologna (Italia). Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 0—0. Oaspeții vor întîlni simbătă la Craiova echipa Universității din localitate.

„EL MUNDIAL '70"

ASTĂZI, SEMIFINALELE

Cel de-al 9-lea campionat mondial de fotbal a intrat în faza decisivă. După două zile de repaus el se reia cu disputarea semifinalelor care vor opune echipele Braziliei și Uruguayului la Guadalajara și pe cele ale Italiei și R.F. a Germaniei la Ciudad de Mexico. Delegația uruguayană a protestat împotriva schimbării orașelor, fiind știut că inițial se stabilise că echipele din grupa de la Toluca—Puebla să joace semifinala în capitală. Comisia de organizare și federația internațională au respins plîngerea uruguayană ,astfel că fotbaliștii brazilieni vor juca al cincilea meci consecutiv pe același teren: „Monumental Jalisco" din orașul Guadalajara.

Ambele formații sînt aureolate de cîte două victorii în „Cupa Jules Rimet"; uruguayenii în 1930 și 1950, iar brazilienii în 1958 și 1962. Amatorii de fotbal își mai reamintesc de asemenea, că uruguayenii au cîștigat a doua oară „Cupa Jules Rimet" chiar pe stadionul „Maracana" din Rio de Janeiro învingînd pe super-favorita echipă a Braziliei cu 2—1. De aceea antrenorul MARIO ZAGALO privește cu multă prudență partida de astăzi.

Cealaltă semifinală, Italia—R.F. a Germaniei, este la fel de pasionantă, punînd față în față pe reprezentantele bătrînului continent, două echipe puternice, ambele foste campioane mondiale.

După dificilul meci susținut împotriva echipei Angliei, fotbaliștii vest-germani au reluat antrenamentele. A absentat numai fundașul Hottges, care suferă de o întindere a ligamentelor la genunchi în urma unei ciocniri cu Bobby Charlton. Ei nu va putea juca în meciul cu Italia, posibil înlocuitor fiind Schulze.

Din tabăra italienilor se anunță că Ferruccio Valcareggi intenționează să aplice în acest meci o apărare super-betonată și că îl va utiliza pentru prima oară în amîndouă reprizele pe Gianni Rivera.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Luceafărul (orele 9; 12; 15; 18; 21), Grădina Doina (orele 20,30).

FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Central (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

CAZUL SERGENTULUI GRIȘA: rulează la Lumina (orele 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,45).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

JURNALUL UNEI CAMERISTE: rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 21). Grădina Capitol (orele 20,30).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Republica (orele 9,15; 11,30, 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), București (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21). Grădina Festival (ora 20,15). Stadionul Dinamo (ora 20,30)

OPERAȚIUNEA LEONTINE: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MISTERIOSUL X DIN COSMOS: rulează la Favorit (orele 10, 15,30, 18; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Grădina Aurora (ora 20,15)

VÎNĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ASTERIX ȘI CLEOPATRA: rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

CEI 1 000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Feroviar (orele 8,30, 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

MARILE VACANȚE: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ: rulează la Griviță (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30), Tomis (orele 9—17 în continuare; 19), Grădina Tomis (ora 20,30).

SPLENDOARE ÎN IARBĂ: rulează la Grădina Moșilor (ora 20,30).

ACȚIUNEA „VULTURUL": rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20), Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

TE IUBESC, TE IUBESC: rulează la Buzești (orele 15,30; 18).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare).

MY FAIR LADY: rulează la Bucegi (orele 10; 17), Grădina Bucegi (ora 20,15).

REÎNTOARCEREA LUI SURCOUF: rulează la Unirea (orele 16; 18,15). Grădina Unirea (ora 20,30)

RĂZBUNĂTORUL: rulează la Lira (orele 15,30; 18), Vitan (orele 15,30; 18). Grădina Lira (ora 20,15), Grădina Vitan (ora 20,30), Progresul (orele 15,30; 18), Progresul-Parc (ora 20,30).

24—25 NU SE ÎNAPOIAZĂ: rulează la Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

URMĂRIREA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

VIA MALA: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20).

FANTOMELE SE GRĂBESC: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

BUNA ZIUA, CONTESĂ: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,15).

WARLOCK: rulează la Volga (orele 15,30; 18; 20,30).

RIO BRAVO: rulează la Viitorul (orele 16; 19)

FREDDY ȘI CÎNTECUL PRERIEI: rulează la Aurora (orele 9; 11; 13; 18; 13,15; 20,30), Flamura (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

DANSÎND SIRTAKI: rulează la Miorița (orele 11; 15; 17,30; 20), Grădina Buzești (ora 20,30).

AL 8-LEA: rulează la Mușilor (orele 15,30; 18)

...SĂ UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

ARTICOLUL 420: rulează la Cinemateca (Union) (orele 9; 12,30; 19,30)

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE: rulează la Munca (orele 10; 16; 18; 20).

GHICI CINE VINE LA CINĂ?: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

URLETUL LUPILOR: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Arta (orele 10,30; 15,30; 18), Grădina Arta (ora 20,15).

BĂNUIALA: rulează la Rahova (orele 15,30; 18), Grădina Rahova (ora 20,30).

Teatre

MIERCURI, 17 IUNIE 1970

Opera Română: LUCIA DI LAMMERMOOR — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SUZANA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): HEIDELBERGUL DE ALTĂDATĂ — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schit. Măgureanu): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 20; Teatrul Mic (La Teatrul de vară „Herăstrău"): PRIMĂRUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 20; Teatrul Giulești: ACEȘTI ÎNGERI TRIȘTI — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (La Arenele Romane): BĂRBAȚI FĂRĂ NEVESTE — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): NICUȚĂ LA TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul „Perinița" (La Ateneul Român): CONCERT CORAL — ora 20.

tv

MIERCURI, 17 IUNIE 1970

• 12,20 Vizita în Franța a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Transmisiune directă de la Paris • 18,00 Deschiderea emisiunii de seară. Microavanpremieră • 18,05 Universal-șotron — enciclopedie pentru copii. Litera „O" • 18,30 Actualitatea în economie • 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici • 19,30 Telejurnalul de seară • 20,20 Gala marilor interpreți români. Mezzo-soprana Viorica Cortez Gugulanu și baritonul Dan Iordăchescu • 21,00 Telecinemateca: „În lumea dansului" • 22,30 Telejurnalul de noapte • 23,50 Campionatul mondial de fotbal (din semifinale). Transmisiune directă. Comentează Cristian Țopescu.

SERILE „SCÎNTEII TINERETULUI" ÎN FOLOSUL SINISTRAȚILOR

Miercuri 17 iunie ora 20, în sala Casei de cultură a studenților, Calea Plevnei nr. 61, va avea loc un:

RECITAL EXTRAORDINAR prezentat de **MAGDALENA POPA** care va dansa împreună cu **Amato Checiulescu**. Momentele lirice vor fi susținute de actorii: **Dana Comnea, Silviu Stănculescu și Șerban Cantacuzino.**

Încasările spectacolului sînt destinate fondului de ajutorare a familiilor sinistrate.

Biletele se găsesc la Casa de cultură a studenților (telefon 14 16 54) și la sediile consiliilor U.A.S. din Universitate, Institutul politehnic și Academia de studii economice.

Interviul acordat de preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU,

televiziunii franceze

ÎNTREBARE : Care sînt, domnule preşedinte, cele două sau trei subiecte — cele mai importante după aprecierea dumneavoastră — despre care veţi discuta cu preşedintele Pompidou ?

Care este poziţia României în aceste probleme mari ?

RĂSPUNS : Vizita pe care urmează s-o fac, în ţara dumneavoastră, la amabila invitaţie a preşedintelui Pompidou, se înscrie în contextul relaţiilor de prietenie dintre Franţa şi România. Într-un anumit sens, întîlnirile şi conversaţiile cu preşedintele Pompidou vor constitui o continuare a dialogului început în 1968, cu ocazia vizitei istorice în România a preşedintelui de atunci al Franţei, generalul de Gaulle.

După părerea mea, problemele care urmează a fi abordate în cadrul vizitei mele şi a întrevederilor ce vor avea loc se vor referi la relaţiile economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale dintre ţările noastre : totodată, vor fi abordate, desigur, problemele securităţii europene, care interesează deopotrivă cele două ţări, ca şi toate celelalte popoare ale continentului nostru, precum şi problemele internaţionale generale, îndeosebi privitor la cele două focare principale de război existente azi în lume.

În ce priveşte chestiunea colaborării dintre ţările noastre, constat cu satisfacţie că în ultimii ani schimburile şi cooperarea economică dintre Franţa şi România au cunoscut o dezvoltare puternică. Apreciez că există bune perspective ca între România şi Franţa să se realizeze în viitor progrese şi mai mari în domeniul schimburilor economice, al cooperării economice, în domeniul ştiinţific şi cultural.

ÎNTREBARE : Dumneavoastră aţi fost întotdeauna preocupat de situaţia ţărilor europene divizate între Est şi Vest. Cum vedeţi rolul Franţei în evoluţia politică a Europei şi în lărgirea dialogului Est-Vest ?

RĂSPUNS : România este într-adevăr preocupată să se pună capăt divizării între ţările europene. Considerăm necesar ca între ţările continentului nostru să se stabilească relaţii de deplină egalitate în drepturi, care să excludă împărţirea lor în „Est şi Vest" sau în blocuri, care să asigure o colaborare multilaterală în toate domeniile de activitate. În acest context, apreciez că Franţa, care a adus o contribuţie însemnată la dezvoltarea civilizaţiei pe continentul nostru şi în lume, şi care actualmente desfăşoară o politică de colaborare pe baza respectului independenţei şi suveranităţii între toate ţările, poate — continuînd această politică — să joace un rol important în depăşirea situaţiei actuale de împărţire în blocuri a ţărilor europene, în realizarea unei colaborări rodnice şi paşnice între state.

ÎNTREBARE : Recent, dumneavoastră aţi fost la Moscova. Care este situaţia actuală a raporturilor României cu U.R.S.S. ?

RĂSPUNS : Vizita pe care am făcut-o la Moscova se înscrie în cadrul relaţiilor de colaborare şi prietenie existente între Uniunea Sovietică şi România. Actualmente, pot afirma cu satisfacţie că raporturile dintre ţările noastre cunosc o dezvoltare ascendentă, că există largi posibilităţi pentru o cooperare multilaterală între cele două ţări, ceea ce corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît şi cauzei păcii şi cooperării internaţionale.

ÎNTREBARE : Care este atitudinea dumneavoastră faţă de prezenţa trupelor pe teritorii străine ?

RĂSPUNS : Sigur, problema aceasta priveşte, în primul rînd, ţările interesate. România nu are pe teritoriul său trupe străine. Noi considerăm însă că, într-un anumit sens, această chestiune interesează toate popoarele Europei şi ale lumii, deoarece, în orice condiţii, prezenţa trupelor străine nu este de natură să favorizeze buna înţelegere şi relaţiile între state. De aceea, în cadrul înfăptuirii securităţii europene, noi apreciem că va trebui să se ajungă la retragerea trupelor străine din Europa, de pe teritoriul altor state, la realizarea unor asemenea relaţii între state, care să excludă folosirea forţei sau ameninţarea cu forţa.

ÎNTREBARE : În ce constă originalitatea socialismului român, şi cum înţelegeţi dumneavoastră apartenenţa României la Pactul de la Varşovia şi la C.A.E.R. ?

RĂSPUNS : Edificarea socialismului în România porneşte de la condiţiile economice, sociale, istorice ale ţării noastre şi, în acest sens, el are, desigur, o serie de particularităţi. El se bazează însă pe principiile generale pe care trebuie să se edifice orice societate socialistă ; este vorba de societatea eliberată de exploatarea omului de către om, în care mijloacele de producţie sînt proprietate comună a celor ce muncesc. România a obţinut succese remarcabile în făurirea unei societăţi care asigură omului bunăstarea şi fericirea.

În ce priveşte apartenenţa României la Pactul de la Varşovia, doresc să menţionez, în primul rînd, că acest pact a fost creat ca răspuns la constituirea Pactului N.A.T.O., încă de la înfiinţarea sa prevăzîndu-se că o dată cu desfiinţarea Pactului N.A.T.O. se va desfiinţa şi Pactul de la Varşovia. Noi milităm în acest sens. Pînă atunci, desigur, ne vom îndeplini toate obligaţiile ce ne revin în cazul unui atac, în Europa împotriva vreunei ţări membre, şi ne vom preocupa permanent de întărirea colaborării şi cooperării între ţările membre, între armatele lor.

În ce priveşte C.A.E.R., România este printre ţările fondatoare ale acestei organizaţii. Scopul C.A.E.R. este de a asigura o mai bună colaborare şi cooperare economică, care să ducă la dezvoltarea fiecărei economii naţionale, la mai buna folosire a resurselor materiale şi umane, şi totodată să creeze condiţii pentru lărgirea colaborării şi cooperării şi cu alte state. În acest context, noi vedem apartenenţa României la C.A.E.R. nu ca o piedică în lărgirea colaborării cu alte state, ci, dimpotrivă, ca un factor care, favorizînd dezvoltarea economiei româneşti, creează condiţii pentru o largă colaborare economică cu toate statele lumii.

ÎNTREBARE : Dumneavoastră aţi promovat întotdeauna independenţa României în viaţa internaţională. Vă rugăm să ne spuneţi dacă ţara dv. va continua să afirme această atitudine politică şi dacă regimul dv. va continua să evolueze spre o anumită formă de democratizare ?

RĂSPUNS : România porneşte, în politica sa internaţională, de la premisa că fiecare naţiune trebuie să se poată afirma corespunzător capacităţilor sale economice şi spirituale. În acest sens, noi apreciem că numai în condiţiile în care fiecare stat, fiecare naţiune, se bucură de o deplină independenţă şi suveranitate îşi poate aduce contribuţia la progresul general al omenirii, la cauza colaborării şi păcii între popoare. Fără îndoială, pornind de la aceste principii, România va milita şi în viitor pentru afirmarea în viaţa internaţională, în relaţiile dintre state, a deplinei egalităţi între naţiuni şi state, a respectului suveranităţii şi independenţei naţionale, a neamestecului în treburile interne, a dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî destinul corespunzător voinţei sale, fără nici un amestec din afară. Considerăm că aceste principii, care au o largă adeziune, sînt singurele în stare să asigure pacea şi colaborarea în lume.

În ce priveşte problema democraţiei româneşti, cred că întrebarea ar fi trebuit pusă altfel, deoarece avem impresia că societatea românească cunoaşte o formă de democraţie superioară multor state occidentale şi, în anumite privinţe, chiar Franţei. Mă refer în primul rînd la faptul că în societatea noastră e lichidată orice inegalitate din punct de vedere economic, social şi naţional între oameni, la faptul că în societatea noastră întregul popor participă activ la elaborarea politicii interne şi externe a ţării şi, totodată, ia parte activă la înfăptuirea acestei politici. Prin aceasta se explică, de altfel, şi succesele politicii noastre, şi adeziunea întregului popor la această politică.

Aş dori să transmit, în încheiere, prin intermediul televiziunii franceze, urări de prosperitate şi pace poporului francez, multe, multe succese în realizarea dorinţelor sale spre mai bine.

ÎNTREBARE : Aşi dori să ne spuneţi ceva despre calamităţile care au lovit în ultima vreme ţara dumneavoastră ?

RĂSPUNS : Inundaţiile care au avut loc în România sînt considerate aproape unice în istoria ţării noastre. Ele au provocat într-adevăr daune mari. Avem 170 de morţi ; avem aproape 20 de oraşe, sute de comune şi numeroase întreprinderi industriale inundate. În total, în oraşe şi sate, au fost distruse peste 70 de mii de locuinţe, iar în agricultură inundaţiile au afectat producţia a circa 900 mii de hectare. Desigur, nu posedăm încă calculele asupra pagubelor generale, dar ele se cifrează la miliarde de lei.

Ceea ce aş dori să menţionez este însă faptul că întregul nostru popor s-a unit şi a trecut la măsuri hotărîte pentru a face faţă acestor greutăţi, pentru a restabili în cel mai scurt timp viaţa normală; trebuie să spun cu satisfacţie că avem rezultate bune în această direcţie.

De asemenea, aş dori să exprim mulţumiri pentru ajutorul trimis de Franţa ca şi pentru ajutorul primit din partea altor popoare.

de peste hotare

CAMBODGIA: Atacuri ale forţelor de rezistenţă populară

În zonele operaţiunilor militare din Cambodgia, forţele de rezistenţă populară continuă seria atacurilor lansate asupra diferitelor centre strategice, obiective şi poziţii militare aflate deocamdată sub controlul trupelor administraţiei Lon Nol, susţinută de unităţi militare americano-saigoneze.

Marţi dimineaţa, a declarat un purtător de cuvînt de la Pnom Penh, unităţi ale forţelor patriotice au lansat un atac asupra localităţii Kompong Chang. Atacul a fost pregătit de un intens bombardament de artilerie asupra aeroportului şi şcolii militare din localitate. Purtătorul de cuvînt a precizat că este pentru prima dată, cînd unităţile forţelor populare de rezistenţă atacă acest important oraş situat pe şoseaua naţională nr. 5, care asigură traficul între Pnom Penh şi alte principale oraşe ; şoseaua este închisă de luni dimineaţa în urma unei ambuscade organizată de forţele patriotice.

Referitor la situaţia din restul zonelor operaţionale, agenţiile de presă semnalează angajamente deosebit de violente între forţele patriotice şi unităţi militare ale administraţiei de la Pnom Penh şi trupe americano-saigoneze în zona Prey Veng, în provincia Ratanakiri, unde patrioţii au ocupat o plantaţie de cauciuc şi avansează în direcţia oraşului Labansied.

Ştirile transmise de agenţiile de presă informează despre concentrări ale forţelor populare de rezistenţă în jurul oraşului Pnom Penh. Observatorii militari, relevă agenţia France Presse, apreciază ca iminent un atac al forţelor de rezistenţă populară asupra capitalei khmere.

Rezultatele anchetei privind misiunea „Apollo-13".

La Centrul Spaţial de la Houston a fost dat publicităţii raportul final al Comisiei de anchetă însărcinate cu cercetarea cauzelor accidentului survenit în cursul misiunii „Apollo-13", accident care a împiedicat, după cum se ştie, cea de-a treia debarcare a omului pe Lună şi a pus în pericol vieţile astronauţilor aflaţi la bordul navei, James Lovell, Fred Haise şi Jack Swigert. Raportul, care acuză de „neglijenţă gravă" atît Administraţia naţională pentru problemele aeronauticii şi cercetarea spaţiului cosmic (N.A.S.A.) cît şi pe cei doi constructori ai navei — firmele „North American Rockwell Corp." şi „Beech Aircaft Corp" — indică drept cauză a accidentului deteriorarea, în cursul unor teste preliminare zborului, a două întrerupătoare-termostat a rezervorului de oxigen. Aceasta a dus la producerea în interiorul modulului de serviciu a unei temperaturi de aproximativ 1 000 grade Celsius, care a avut ca efect topirea materialului izolant de pe firele circuitelor aflate în interiorul modulului de serviciu. În timpul zborului s-a produs un scurt circuit, care a provocat explozia ce a distrus rezervorul de oxigen.

După cum a precizat comisia de anchetă, faptele par să se fi petrecut astfel: cu două săptămîni înainte de lansare, tehnicienii de la Cape Kennedy au procedat la un test de numărătoare inversă, care necesita golirea rezervoarelor de oxigen lichid. Întrucît o defecţiune a sistemului de filtrare a făcut imposibil acest lucru, s-a recurs la procedeul — neaplicat niciodată pînă atunci — al gazeificării oxigenului lichid, prin ridicarea temperaturii în interiorul rezervoarelor. Aceasta a dus la scoaterea din uz a celor două întrerupătoare - termostat, care nu erau proiectate pentru a rezista sarcinii electrice suplimentare aplicate circuitelor. Din acest moment, întregul ansamblu aflat la rampa de lansare cu numărul 39 de la Cape Kennedy nu era altceva decît o „bombă potenţială" Imprejurările au făcut ca explozia să se producă în timpul zborului cu efecte mai puţin distrugătoare decît dacă s-ar fi declanşat la sol cînd ar fi afectat şi racheta purtătoare.

CONSULTĂRI LA BUENOS AIRES

● DIN BUENOS AIRES se anunţă că triumviratul militar care l-a demis pe fostul preşedinte Ongania s-a întîlnit cu generalul Roberto Levingston, ales de cei trei şefi ai armatei în funcţia de preşedinte, pentru a discuta problema formării unui nou cabinet şi a elabora dispoziţii după care urmează să se conducă viitorul guvern. Discuţiile au vizat, în special, problema înlocuirii ministrului economiei, Jose Dagnino Pastore, care a anunţat că demisionează. Pastore a deţinut această funcţie în timpul guvernării preşedintelui Ongania, reuşind, într-un timp relativ scurt, să asaneze finanţele ţării şi să dea un anumit impuls dezvoltării economice. Se apreciază că o mare şansă de a-i succede lui Pastore o are actualul ministru al lucrărilor publice, Jose Gotelli.

În timpul întrevederii, s-a schiţat, de asemenea, şi o serie de amendamente la aşa-zisa „Chartă a revoluţiei argentiniene din 1966" (data loviturii de stat militare care l-a adus la putere pe generalul Ongania), care să limiteze puterea legislativă a noului şef al statului şi să confere un rol mai mare şefilor celor trei armate în treburile statului.

EVOLUŢIA INUNDAŢIILOR DIN UNGARIA

● ULTIMELE zile au fost în Valea Tisei cele mai dificile în lupta cu inundaţiile, care de cinci săptămîni încearcă pămîntul Ungariei. Nivelul apei a crescut aproape concomitent pe toţi afluenţii Tisei, iar cota viiturilor a depăşit cu 50—120 centimetri cotele maxime înregistrate anterior.

În regiunea Crişurilor apele au putut fi stăvilite numai datorită unor eforturi uriaşe ale populaţiei şi ale unităţilor militare.

Se aşteaptă ca miercuri şi joi apele Tisei să atingă în dreptul oraşului Csongrad un nivel fără precedent. La lupta împotriva inundaţiilor participă aproape 50 000 de oameni, aproximativ 700 de maşini pentru lucrări de terasament şi 2 600 de autocamioane.

ANGLIA IN FAŢA URNELOR

Cu o zi înaintea alegerilor generale, Marea Britanie trăieşte ultimele clipe ale unei dispute inverşunate al cărei cîştigător va urma să conducă destinele ţării pe o perioadă de cinci ani. Pînă în prezent, cursa pentru popularitate are în frunte pe Harold Wilson şi pe laburiştii care n-au fost niciodată în ultimii patru ani mai aproape de certitudinea de a fi consideraţi de masa alegătorilor drept principalii favoriţi. Laburiştii sînt, însă, urmăriţi de un adversar hotărît să smulgă victoria cu orice preţ. Ceea ce face campania electorală foarte încordată sînt criticile virulente ale campionilor conservatori Edward Heath şi Enoch Powell. Ei au asediat acele capitole ale politicii lui Harold Wilson care au declanşat controverse aprinse în tot timpul guvernării laburiste : politica salariilor şi a preţurilor, nepopulară de altfel la timpul ei, în păturile largi ale britanicilor, aderarea Marii Britanii la Piaţa Comună şi chiar, deliberat, politica... „nerasistă" a guvernului. Ultima problemă este întreţinută la punctul de fierbere de extremistul rasist Enoch Powell care a reuşit să polarizeze o parte din conservatori făcînd o breşă în propriul său partid. Divizarea, indiferent de gradul gravităţii ei, este evident speculată la maximum de laburişti. Harold Wilson nu a scăpat prilejul lansării unor avertismente categorice care ar viza însăşi supravieţuirea drepturilor democratice în Marea Britanie. În eventualitatea în care va fi ales Edward Heath — spunea Wilson — „el va cădea cu siguranţă pe mîinile extremiştilor rasişti din propriul său partid".

Pe de altă parte, chestiunea aderării Marii Britanii la Piaţa Comună, apare ca o problemă pe jumătate consumată. Laburiştii au întreprins pînă acum destul paşi spre „cei şase", cu prudenţă, e adevărat, dar urmele lor au rămas imprimate pe agenda relaţiilor cu C.E.E. dovedind că nu mai este nici timp, nici loc, pentru o întoarcere spectaculoasă. Frîna pe care vor s-o pună conservatorii vine poate cam tîrziu (cu două săptămîni înaintea deschiderii negocierilor cu „cei şase") cînd şi spiritele cele mai inverşunate împotriva aderării au fost surprinse obosite de lupta îndelungată cu suporterii intrării în acest organism. Aceasta nu înseamnă, însă, că adepţii aderării au cîmp deschis de manevră. Oponenţi există, şi încă într-un număr destul de mare, printre alegătorii britanici sceptici la aşa zisele „avantaje" pe care le-ar aduce subordonarea intereselor economiei britanice, celei comunitare. Ca o problemă care prevalează, ea rămîne în continuare deschisă contestaţiilor.

Există, însă, un element în această campanie electorală mai puţin discutabil din cauza implicaţiilor lui imediate, concrete, sesizabile la toate nivelele vieţii economice britanice. Echilibrul balanţei de plăţi, chiar un excedent, a înmuiat întrucîtva argumentele conservatoare — zdrobitoare doar cu doi ani în urmă — şi a deschis căile captării sufragiilor electoratului. Acest succes laburist a convins şi apare clar că tactica lui Wilson şi a ministrului său de finanţe, Roy Jenkins, a fost cea justă. Roadele le culeg acum laburiştii.

Sondajele efectuate în rîndurile opiniei publice britanice au răspuns aşteptărilor celor mai îndrăzneţe. Cu trei zile înainte de alegeri avansul laburiştilor faţă de conservatori se aduna în cifre tot mai mari : 6,3 la sută, deci o creştere de 2,3 la sută în curs de numai o săptămînă înseamnă o performanţă cu totul de invidiat. Cum aceste sondaje n-au fost discreditate pînă acum, laburiştii au toate motivele să devanseze cu bucurie deznodămîntul. Indiferent de şansele laburiste, evenimentele nu-l surprind pe Edward Heath, spectator neînarmat sau pesimist. În ultima sa declaraţie, el promitea Marii Britanii un guvern conservator, sigur învingător în alegeri, condiţia esenţială rămînînd ca el să nu-şi înşele suporterii ca Alf Ramsay. Cine a ţintit mai bine şi a înregistrat mai multe puncte o vor confirma urnele la 18 iunie, primele martore ale raportului de forţe între cele două partide.

DOINA TOPOR

Alegerile din U.R.S.S:

Potrivit datelor publicate de Comisia electorală centrală din U.R.S.S., la 14 iunie au fost aleşi 767 deputaţi în Sovietul Uniunii, care au întrunit 99,74 la sută din voturi şi 750 de deputaţi în Sovietul Naţionalităţilor, care au totalizat 99,79 la sută din voturile exprimate în Republicile Unionale.

Din deputaţii aleşi, 481 (31,7 la sută) sînt muncitori, iar 282 (18,6 sută) colhoznici.

La alegerile de duminică au participat 153 172 213 persoane, 99,96 la sută din totalul celor înscrişi în listele electorale.

„Soiuz-9" – record de durată în Cosmos

Marţi, la orele 14,07 ora Moscovei, nava cosmică „Soiuz-9" se afla de 352 ore în spaţiul extraterestru, ceea ce reprezintă un record de durată în zborul în Cosmos al unui echipaj uman.

În timpul celei de a 222-a rotaţii, cosmonauţii, folosind comenzile manuale, au orientat nava în aşa fel încît unul din hublourile cabinei orbitale să fie îndreptat spre Pămînt. În cursul următoarelor două rotaţii această orientare a fost menţinută de Nikolaev cu ajutorul comenzilor manuale. În acest timp Sevastianov a fotografiat obiectivele geologice şi geografice din partea de sud a părţii europene a U.R.S.S., din Kazahstan şi din Siberia de vest.

În cursul nopţii de luni spre marţi, forţele patriotice din Vietnamul de Sud au bombardat cu rachete şi mortiere peste 10 poziţii fortificate ale trupelor americano-saigoneze. Tot în ultimele 24 de ore, au fost semnalate ciocniri între detaşamentele patrioţilor şi unităţi militare inamice în sectorul Khe Sanh, din zona septentrională a Vietnamului de Sud.

Luni noaptea, bombardierele americane de tip „B-52" au efectuat noi raiduri în regiunea Da Nang.

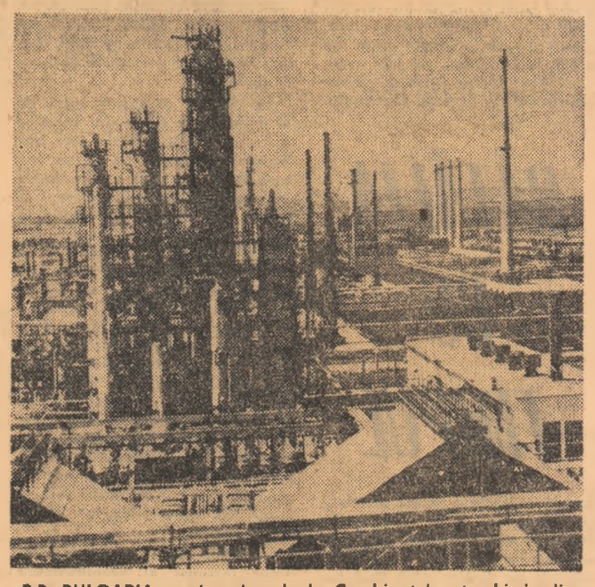

R.P. BULGARIA. — Imagine de la Combinatul petrochimic din Burgas.

ORIENTUL APROPIAT

● ÎN IORDANIA SE MENŢINE, ÎN GENERAL, CALMUL ● INTENSĂ ACTIVITATE DIPLOMATICĂ LA CAIRO

AMMAN. — Cu excepţia cîtorva incidente minore, în Iordania situaţia continuă să fie calmă după incidentele de săptămîna trecută dintre armata iordaniană şi organizaţiile palestiniene de rezistenţă. Este foarte dificil de prevăzut cum va evolua situaţia în următoarele zile, relatează agenţia France Presse, care arăta totodată, că centrul de gravitate al crizei iordano-palestiniene se află, deocamdată, în rîndurile armatei al cărei comandant suprem a devenit însuşi regele Hussein. Forţele militare iordaniene au dezaprobat destituirea comandantului şef al armatei şi a altor doi ofiţeri superiori la cererea organizaţiilor palestiniene. Suveranul haşemit a intervenit personal în ultimele 24 de ore cerînd forţelor armate să păstreze disciplina şi să execute ordinele primite din partea comandanţilor.

În capitalele arabe se desfăşoară în prezent o intensă activitate diplomatică, legată de evoluţia situaţiei din Orientul Apropiat, arată ziarul egiptean „Al Ahram". Cotidianul precizează că mai mulţi miniştri arabi ai afacerilor externe sînt aşteptaţi în următoarele zile la Cairo şi că, în vederea consultărilor care vor avea loc cu acest prilej, ministrul egiptean al afacerilor externe, Mahmud Riad, şi-a amînat „sine die" vizita pe care urma să o întreprindă în R.S.F. Iugoslavia.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

BOICOT UNIVERSITAR LA LISABONA

Pe frontispiciile clădirilor universitare din Portugalia apar inscripţii cu un singur cuvînt : „NU". Rupte, de obicei, de organele poliţieneşti inscripţiile apar din nou. Acest „NU" simbolizează boicotarea sesiunii finale de examene de către studenţi. Există probabilitatea foarte serioasă ca sesiunea de examene, programată a începe la 22 iunie, să nu mai aibă loc şi amfiteatrele universităţilor să rămînă în continuare pustii.

Un „ordin prezidenţial" publicat la 26 mai dispunea „închiderea preventivă" a cursurilor instituţiilor de învăţămînt superior şi anunţa că localurile universitare nu vor fi redeschise accesului studenţilor decît pentru sesiunea de examene. Ordinul acesta restrictiv survenea la numai cîteva zile după incidentele de la Coimbra unde poliţia a tras în studenţii care demonstrau pentru o reformă democratică a învăţămîntului. Ciocnirile, soldate cu rănirea a trei studenţi, au declanşat un şir de manifestări de solidaritate în toate centrele universitare portugheze. Şi, din nou, autorităţile au recurs la arma represiunii, procedînd la măsura extremă a închiderii porţilor universităţilor.

Ameninţările proferate la adresa studenţilor de ministrul instrucţiunii Veiga Simao, avertismentul că va fi reintrodusă penalizarea studenţilor participanţi la „tulburări" cu efectuarea imediată a unui stagiu militar de trei ani în Angola sau Guineea-Bisau (penalizare desfiinţată la începutul anului trecut) n-au făcut decît să amplifice nemulţumirea în rîndul studenţimii. În ultimele zile ale lui mai studenţii au răspîndit la Lisabona manifeste prin care cereau redeschiderea imediată a universităţilor, desfiinţarea posturilor poliţieneşti din incinta facultăţilor, „renunţarea la serviciile sinistre ale P.I.D.E. cu firma renovată. (aluzie directă la faptul că faimoasa poliţie politică salazaristă P.I.D.E. îşi continuă activitatea funestă sub titulatura nouă — P.S.P.). În această atmosferă de tensiune în rîndurile studenţimii a izbucnit aşa numitul „scandal Salgado".

În vitrinele citorva librării din Lisabona a apărut un volum intitulat: „Quatro Causas" (Patru cauze), scris de cunoscutul avocat catolic lusitan Francisco Salgado Zenha. Volumul cuprinde o documentaţie amplă despre patru procese politice desfăşurate în ultimii doi ani în faţa unor instanţe judiciare portugheze. Apariţia cărţii lui Salgado Zenha a fost meteorică. Autorizaţia iniţială de apariţie a fost anulată ca fiind „greşită", la numai două zile după apariţia în librării. Volumul a fost confiscat. Multe exemplare au ajuns, însă, în mîinile cititorilor. Dezvăluirile din acest volum au avut un ecou deosebit printre studenţi pentru că unul din „cele patru cauze" la care se referă avocatul Salgado este procesul unui grup de şase studenţi catolici judecaţi la începutul anului trecut la Porto. Este vorba, în esenţă, de o înscenare judiciară brutală urmărind intimidarea tinerilor catolici care se ridică împotriva structurilor anti-democratice din Portugalia de azi. Dezvăluirea mecanismului de ticluiri şi şantaje care a dus la condamnarea (între doi şi cinci ani închisoare corecţională) a şase tineri, numai pentru convingerile lor progresiste, a avut darul să întărească mişcarea protestatară studenţească. În această stare de spirit, nu a mai surprins hotărîrea anunţată de aproape toate „comitetele studenţeşti de acţiune", care funcţionează în institutele de învăţămînt superior, de a boicota sesiunea de examene. S-ar putea aşadar ca, pentru prima oară în istoria universităţii portugheze, sesiunea principală de examene să fie amînată pe un timp nedefinit.

EM. RUCĂR

Demonstraţii studenţeşti la Saigon

La Saigon au avut loc puternice manifestaţii ale studenţilor, care şi-au exprimat protestul faţă de politica administraţiei Thieu. Manifestanţii au ocupat din nou sediile facultăţilor de agricultură şi farmacie din incinta Universităţii. Totodată, numeroşi studenţi au străbătut străzile oraşului, lipind pe zidurile marilor clădiri afişe pe care erau scrise cuvintele : „Jos regimul lui Nguyen Van Thieu !", „Să înceteze imediat războiul !", „Americanii să plece acasă !".

În pofida intervenţiei poliţiei, care a făcut uz de gaze lacrimogene pentru dispersarea demonstranţilor, studenţii au baricadat mai multe străzi. În cursul ciocnirilor au fost rănite mai multe persoane.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti. Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"